

Konkursā Laukiem būt! Ieva Knupke

no zemnieku saimniecības Paegli ieguvusi otro vietu nominācijā par lauksaimniecības produkcijas pievienotās vērtības radīšanu.

→ 3. lpp.

Dūmu detektori, tvaika nosūcēji

Kas būtu jāzina par dūmu detektoriem, tvaika nosūcējiem, lapu dedzināšanu.

→ 6. lpp.

Pielikums

Otrā atskaite

Meklējiet iekšlapās!

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 39
(11 275)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 6. aprīlis

Tirgu izsolis

Sājumcena **55 400** eiro,
solis **1000** eiro.

Kuldīgas rūpniecības preču tirgu pašvaldība nodos izsolē.

Angāru kā tagadējās ģimnāzijas sporta zāli savulaik esot cēlušī Padomju armijas daļa Skrundā. Bet sportam tā nekad neesot izmantota.

Kurzemnieks jau rakstīja, ka ēka Piltenes ielā 25a ir bīstamā stāvoklī un tai vajadzīga pārbūve. Tirgu apsaimnieko Kuldīgas komunālie pakalpojumi (KKP), bet pašvaldības uzņēmums nav gatavs lieliem ieguldījumiem, lai tirgotājiem nodrošinātu labākus

apstākļus, kaut gan tur iepērkas daudz pagastu iedzīvotāju, arī ļaudis no blakus novadiem. Uzņēmējs Kaspars Bergmanis par ēku izrādījis interesi un solījis tur ierīkot siltumapgādi, iekārtot civilizētas tirgus vietas.

Inguna Spulniece
Andras Ālītes foto

(Turpinājums 3. lpp.)

„Mans darbs tāds ir – visu laiku uz skatuves: gan tiešā, gan pārnestā nozīmē. Gadi paskrējuši nemanot – pasākumi, svētki ierauj tādā virpulī!”

atzīst **Dace Reinkopa**, bez kuras 40 gadus nav iedomājama kultūras dzīve gan Kuldīgas rajonā, gan novadā.

Apvienoto skolu vadīs Jana Jansone.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu, kas darbu sāks 1. jūlijā, vadīs līdzšinējā ģimnāzijas direktore Jana Jansone.

Pirmdien, 9. aprīlī:

- Alsungas novada domes vadītāja Daiga Kalniņa.
- Kur labāk novietot auto.
- Altum atbalsts uzņēmējiem.

917714071975062 14

→ 4., 5. lpp.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Ar entuziasmu izdodas

Šodien *Kurzemnieka* pielikumā *Radošā Kuldīga* lasāmas intervijas ar Valsts akadēmiskā kora *Latvija* diriģentu Māri Sirmo, ar Annu Orniņu par viņas grafikas izstādi *Kuldīgas vecajā rātsnamā*, ar dziedātāju Montu Ķimeni, žurnālisti Montu Jakoveli un citiem radošiem cilvēkiem. Numurā arī intervija ar ilggadējo kultūras dzīves virzītāju *Kuldīgas novadā Daci Reinkopu*, kura uzskata, ka *Kuldīga* ģērbta laimes krekliņā, jo pasākumi notiek ar loģisku pamatojumu.

„Šaurākā nozīmē kultūra ir koncerti, izstādes un citi pasākumi, bet plašākā – vide, kurā dzīvojam, un veids, kā izturamies viens pret otru un mūsu darbu.”

Par to krekliņu gribas piekrist arī tādā nozīmē, ka mūsupusē ir tik daudz cilvēku, kuri kultūras lauciņu kopj ar entuziasmu. Kā nereti pēc sarunām ar kultūras ļaudīm jūtams, ka viņi līdz ausīm iemilējušies tajā, ko dara. Par savu nodarbošanos šie cilvēki stāsta ar degsmi un ticību labajam. Kā

Jolanta Hercenberga,
63350565,
jolah99@gmail.com

Īsteni savas lietas entuziasti viņi iedvesmo arī citus izpausies radoši – dziedāt, dejot, gleznot, spēlēt teātri – un tā daudzveidīgāku, krāsaināku darīt arī citu cilvēku ikdienu. Jo, pateicoties kultūras cilvēku pašreizējai darbībai, dažādi svētki izdodas krāšņi. Pasaulē visam jābūt līdzsvarā. Kādam jābūt jābūt, lai pašam un citiem būtu kur dvēseli veldzēt, citam – lai uz mūsu galda nonāktu dienišķā maizīte. Jāar, jāsej, jāražo, jācep, jāpiegādā, jātirgo un citi saimnieciski darbi jādara ar tikpat lielu entuziasmu, ar kādu kultūras ļaudis dara savējo, kas pēc tam bieži vien redzams uz skatuves. Katrs darbs nes labus augļus, ja to dara ar sirdi un mīlestību.

Šodien *Alsungas Spēlmaņu krogā* ikgadējos *Suitu maizes* svētkos aicināts piedalīties ikviens cepējs un gardumu garšotājs. Šīgada tēma: rauši, pīrāgi un bulciņas. Pērn kultūras namā cepēji piedāvāja dažnedažādus mājas cepumus, vēl iepriekš – maizi. Ar apbrīnojamu centību *Alsungas novada iedzīvotāji* kopj no senčiem pārņemto maizes cepšanas tradīciju. Neba velti viņu sklandrauši un maize pazīstama visā Latvijā. Līdzīgi kā *suitu etnogrāfiskie ansambļi*, tautas tērpu darinātāji, dūdenieki.

Acīmredzot ikviens darbs, kas darīts ar degsmi un stingru pārliecību, ka tas ir nozīmīgs, nes labus rezultātus. Ticība saviem spēkiem vienmēr atmaksājas.

MANUPRĀT

Kā būt laukiem?

Atgriežoties no intervijas ar jauno lauku uzņēmēju levu Knupki un mēģinot pārvarēt drausmīgi bedraino dubļu jūru, kas saucas *Vecais suitu ceļš*, nodomāju: par to vien ordeņi būtu jādod cilvēkiem, kuri vēl dzīvo un kaut ko dara tādā nekurienē. Nemaz nevajag likt sacensties ar garšīgāko desu, pašaudzēto tomātu, veselīgāko ogu vai citu lauku labumu. *Laukiem būt!* – tik pārliecinoši saucas konkurss, kurā atzinību guvusi arī *Īvandes zemniece*. Pēc šī brauciena tāda optimisma manī vairs nav. Bija dzirdēti tālu pa Latviju izskanējušie šausmu stāsti par šo ceļu, bet no tiem un bildēm vien ko tādu bija grūti iedomāties. *levas vīrs* ir no Vidzemes – no *Siguldas*, kas *Rīgai* daudz tuvāk nekā *Īvande* un ceļu jomā labākā situācijā. Esot teicis: pabeigšot mājas pārbūvi, bet tad braukšot prom...

Daina Tafelberga, tālr. 63350563,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet:
redakcija@kurzemnieks.lv.

LASĪTĀJS GRIB ZINĀT

Vēlreiz par suņu čipēšanu

Kāda Pelču iedzīvotāja vēlas zināt, vai pašvaldības policijai ir tiesības iet īpašumā pie suņa, kas atrodas aiz žoga, lai noskaidrotu, vai dzīvnieks ir čipēts.

„Kādam cilvēkam suns nav čipēts, dzīvo aiz žoga un nevienam neapdraud, bet citam divi lieli suņi, kaut arī čipēti, klaiņo un apdraud apkārtnē. Bet citam divi mazi, veci suni dzīvo tikai pa istabu. Un visiem vienādas prasības. Tas nav godīgi. Vairāk uzmanības vajadzētu pievērst klaiņošanai, nevis čipēšanai.”

Kuldīgas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors Dzintars Pakalns skaidro, ka inspektori negrasās ielauzties īpašumā, lai pārbaudītu likuma prasības: „Runājam ar saimniekiem, nevis suņiem. Mums ir ierīce, ar kuru varam pārbaudīt, vai suns ir čipēts, bet neiesim jau uzreiz pie suņa. Vispirms

saimniekam jāuzrāda dokumenti, ka suns ir potēts, čipēts un reģistrēts. Ja saimnieks nevēlas kontaktēties un neļauj iet īpašumā, mēs viņu izsaucam uz iecirkni sniegt paskaidrojumu un uzrādīt dokumentus. Ja viņš nevēlas sadarboties, ierosinām administratīvo lietu.

Arī tad, ja suns čipēts, tas nedrīkst klaiņot, tāpēc jau ir tie čipi – ja tiek noķerts klaiņojošs vai arī tas pamucis, un no tā nav pasargāts neviens, var noskaidrot, kam dzīvnieks pieder. Arī veci un mazi suni jāčipē, jo izņēmumus likums neparedz. Tiem jābūt arī potētiem.”

Veterinārārsti reizēm neiesaka čipēt vecus un slimus suņus, jo tas varētu kaitēt. *Dz.Pakalns* šādos gadījumos iesaka palūgt veterinārārstam izziņu, ka to nedrīkst darīt, un tad ar policiju problēmu nebūšot.

Iveta Grīniņa

IEPRIECA

NU IR PĀRREDZAMS

Ēdoles pagastā centrā piecu egļu zari bija noauguši līdz zemei, braucējiem aizsedzot skatu uz krustojumu. Bet jau pāris dienu pēc zvana pagasta pārvaldniecei *Andai Uplejai* zari nozāģēti un redzamība uzlabota, priecējas autovadītājs *Juris*.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai iepērkaties *Kuldīgas rūpniecības tirgū*? Kur vēl iegādājaties apģērbu?

Iva Tilka, apkopēja restorānā: – Pagājušajā rudenī biju aizgājusi. Tur viss ir saspīests, preces nav pārskatāmas. Vienmēr ir auksti, grūti kaut ko pielaiķot. Kad vajag apģērbu, izstaigāju *Kuldīgā* visus veikalus, salīdzinu cenu un kvalitāti.

Inta Celmiņa, mājsaimniece: – Neiepērkos, ja nu tikai retu reizīti. Tur ir ļoti nemājīgi, ziemā varētu būt siltāk. *Kuldīgā* apģērbu parasti pārku mazajos veikaliņos.

Lilita Sedola, dežurante *Alsungas skolā*: – Ļoti reti, bet reizēm vajag tur nopērkamās preces. Piemēram, vīram pārku ikdienā valkājamas treniņbikses. Man tas tirgus nepatīk, jo tur vienmēr ir auksti un tāda nospiedoša atmosfēra – nav omulīgi. Pircēju nav daudz, tādēļ, kad kāds pieiet tuvāk, pārdevēji uzreiz kaut ko piedāvā. Man tas nepatīk, jo gribas vispirms apskatīt un tikai tad izvēlēties.

Juta Beitāne, mācās: – Pat nezinu, kur tāds atrodas. Ja tas ir paviljons pie ģimnāzijas, tad esmu tur bijusi ļoti sen – bērnībā. Es apģērbu iegādājos internetā, parasti pasūtu no Anglijas.

Ērika Kiršteine, atpūšas: – Pēdējo reizi tur biju pirms kādiem desmit gadiem. Ja man ko vajag, varu nopirkt tepat pilsētas centrā, bet pēc lielākiem pirkumiem braucu uz *Rīgu*. Tur ir plašāka izvēle, labākas cenas un apģērbu kvalitāte.

Jolanta Hercenberga, *Andras Ālītes* foto

Rūpniecības preču tirgu izsolīs

(Sākums 1. lpp.)

Kuldīgas rūpniecības preču tirgu pašvaldība nodos izsolē. Sākumcena ir 55 400 eiro, solis – 1000 eiro.

VAI NOSAČĪJUMI KO GARANTĒS?

Daži domes deputāti bažījās, ka uzņēmējs K.Bergmanis, kas par angāru izrādījis interesi un solījis to pārbūvēt, var nesamērīgi paaugstināt nomas maksu vai ar laiku tirgu likvidēt. Tādēļ deputāti uzdeva pašvaldības speciālistiem izsoles noteikumus iestrādāt stingrus nosacījumus: būvniecības termiņš – trīs gadi, remonta laikā jaunajam īpašniekam jāsigādā vieta, kur tirgotājiem pārdot preces, bet

pēc būvniecības vēl astoņus gadus jānodrošina apgērba un citu rūpniecības preču tirdzniecība. Ar izsoles noteikumiem tikšot mazināts risks, ka uzvarētājs tuvākajos gados telpās var ielaist, piemēram, vairumtirgotāju ķēdi. Finanšu komitejā Viktors Gotfridsons sacīja, ka tirgotāji par izsoli zinot, turklāt KKP noteiktā noma par tirdzniecības vietu jau tagad nemaz neesot zema.

TIRGOTĀJI GRIB, LAI AR VIŅIEM RUNĀ

Ceturtdienas rītā vairāki *Kurzeme* aptaujātie tirgotāji gan teica, ka ar viņiem par pārmaiņām neviens neesot runājis. Arī uzņēmējs K.Bergmanis te neesot redzēts. KKP vadītājs Pēteris Gobzemis

gan atceras, ka pagājušajā rudenī ar tirgotājiem par šo ieceri bijusi tikšanās, kurā piedalījusies arī pašvaldības vadītāja. „Ar mums neviens nerēķinās, tikai zina iekasēt naudu,” sacīja tirgotāja, kura savu vārdu negribēja atklāt. „Jau tagad par vietu maksāju 50 eiro mēnesī. Vai varēsim maksāt to, ko pēc tam prasīs uzņēmējs? Es maksātu pat 100 eiro, ja būtu normāli darba apstākļi: siltums un civilizēta tualete. Vairāk gan noteikti ne, jo pircēji ir pārsvarā pensionāri un mums ir arī citi izdevumi. Likt precēm klāt cenu vairs nevar – jau tagad pircēji skatās šķībi.” Pircēju esot maz: torīt no astoņiem līdz desmitiem nav bijis neviena. „Ja dienā ir viens, aiz laimes jau kūleņus

varam mest. Katru gadu cilvēku ir arvien mazāk.” Savukārt uzņēmējs Imants atgādināja: novada domes vadītāja Inga Bērziņa pirms vēlēšanām solījusi, ka tirgotāji te drīkstēs palikt, kamēr būs uzbūvēts jaunais rūpniecības tirgus: „Tie astoņi eiro par kvadrātmetru, kas tiek prasīti tagad, Kuldīgai ir kā Rīgas ofisa cena. Tā ir robeža.” Visvairāk tirgotājus uztrauc tas, kur viņi paliks, ja ēku aizvērs rekonstrukcijai. „Nebūsim naivi,” saka Imants, „šo būdu diez vai kāds var iekārtot – vajag ļoti lielu naudu. Ja kāds šo vietu grib iegūt, nelīdzēs nekādi izsoles nosacījumi. Vispirms būtu jārunā ar tirgotājiem.”

**Inguna Spulniece
Iveta Grīniņa**

Atzinība par īsto garšu

Īvandniece Ieva Knupke no zemnieku saimniecības Paegli ieguvusi otro vietu konkursā Laukiem būt! nominācijā par lauksaimniecības produkcijas pievienotās vērtības radīšanu.

Konkursa rīkoja Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs (LLKC), lai jaunus cilvēkus mudinātu laukos sākt uzņēmējdarbību.

I.Knupke stāsta, ka patiesībā doma par gaļas pārstrādi radusies viņam Mārtiņam Paeglim – viņa to tikai organizējusi. „Viņam garša, bet veikalos dabiskus kūpinājumus nevarējam atrast. Desu sastāvs vispār nav saprotams,” teic uzņēmēja. „Izdomājām pamēģināt mājās gaļu pārstrādāt paši, ja reiz mums laukos ir īpašums. Uzcelām kūpinātavu, veikalā nopirkām svaigu gaļu un nokūpinājām. Īstā garša uzreiz jau neizdevās. Soli pa solim eksperimentējām, līdz atradām savējo. Iegaršojās ģimenei, draugiem un radiem, kurus cienājām. Tad spriedām: kāpēc gan tā nevarētu būt biznesa ideja.”

Vispirms Ieva mācījusi LLKC Kuldīgas biroja kursus jaunajiem lauku uzņēmējiem. Iegūta plaša informācija, tostarp zinības lauksaimniecības nozarēs, ekonomikā, uzklauti veiksmes stāsti. Bija jānoliek eksāmens, lai konkursā tiktu tālāk. Jau pusfinālā *Paegļu* produkcija izcēlusies ar dabisko un īpašo mājas kūpinājumu garšu, kāda veikalos nav atrodama. Tā esot viņu pievienotā vērtība. Top vairākas desu šķirnes, kupāti un kūpinājumi. Pagaidām

„Konkurss nav pašmērķis, bet tas stimulē darboties,” atzīst viena no konkursa *Laukiem būt!* laureātem Ieva Knupke. Naudas balva palīdzēsot izaugsmei, bet Latvijas lauku tīkla dāvātais upeni krūms tiks iestādīts Īvandes *Paegļu* dārzā, un ogas ar laiku varbūt izmēģinātas kādā kūpinājumu veidā.

produkcijai noiets ir pašu ģimenē, radu un draugu lokā. Tirgum tā tiks piedāvāta, kad pilnībā būs labiekārtots pārstrādes ceļš un, kā Ieva saka, uzņēmējdarbība sāka pa īstam.

„Ideju nākotnei ir daudz: mēs varētu sadarboties ar zemniekiem, kuri audzē mājlopus un vistas, jo paši ar to nenodarbosimies. Tāpat realizācijā varētu kooperēties ar citiem lauku labumu ražotājiem, veidot pārtikas grozu pa vairākām atšķirīgām saimniecībām un

tad nogādāt plašākā tirgū, jo te laukos visu nevarēs izpārdot.”

Konkursā *Laukiem būt!* bija četras nominācijas un ar prēmijām godalgoti pirmo četru vietu ieguvēji: 1. vietai 2400 eiro, otrajai – 1400, trešajai – 1000, ceturtajai – 100. Vēl no mūspuses pārstāvjiem 4. vieta piešķirta kuldīdzniecei Annai Krickai par veselīgiem ogu, augļu un dārzeņu konserviem.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Skrundeniecēm pirmā vieta

Skrundas bērnu popgrupa Bums ieguvusi 1. vietu Latvijas jauno izpildītāju konkursā Nāc sadziedāt, un Katrīnas Paulas Barakas individuālais sniegums novērtēts ar 2. pakāpes diplomu.

Kā atzīst *Buma* vadītāja Guna Jaunzeme, bijusi sīva konkurence – 32 popgrupas. Mazās skrundenieces piedalījās otro reizi. *Bums* (10–14 gadu grupā) piedalījās ar tautasdziesmu *Aiz Daugavas vara dārzs*. Katrīna Paula 62 solistu konkurencē uzstājās ar Raimonda Paula dziesmu *Es aiziet nevaru*. „Mums tie ir nozīmīgi sasniegumi, jo dalībnieku ziņā tas ir viens no lielākajiem konkursiem,” teic G.Jaunzeme. „Gribu ne tikai meitenes pasla-

vēt, bet pateikties arī tiem, kuri palīdzēja piepanākumiem tikt: vecākiem par atbalstu, Guntai Priedīnai par skatuves tērpiem, Aijai Šmitei par skaistajiem vainadziņiem, Levitai Tuleiko par horeogrāfiju un Gatim Sprūdam par ieteikumiem priekšnesuma tapšanā. Gandarījums, ka meiteņu sniegumu tik augstu novērtēja žūrija komponista Valta Pūces vadībā – Latvijā pazīstami mūziķi: Jānis Stūbelis, Normunds Pauniņš, Agnese Rakovska un Arstarulsmirus (Gustavs Butelis). 7. aprīlī *Bums* piedalīsies jauno vokālistu konkursā *Skrundas balsis*, pēc tam gatavosies konkursiem *Popfest Jūrmala* un *Talsi uzdod toni*, kas notiks jūnijā.

Daina Tāfelberga

Ansambļi turpina mēroties balsīm

Latvijas vokālo ansambļu konkursa 2. kārtā no mūsējiem labāko vērtējumu saņēmis Kuldīgas kultūras centra sieviešu ansamblis Karameles (1. pakāpe, 44 punkti), ko vada Agnese Čīce.

Šajā grupā to apsteidza Liepājas *Gaismiņa*, kas vienīgā ieguva augstāko pakāpi, un vēl Smārdes *Randevu*. 1. pakāpi (41,67 punktus) saņēma Kuldīgas jauktais ansamblis *Trifeles*, bet vīru ansamblis *Triumsfs* (abus vada A.Čīce) – 2. pakāpi (38,54 punktus). Skrudas sieviešu ansamblis *Romance* (vada Guna Jaunzeme) ieguva 2. pakāpi (37,25 punktus).

Viens slimnīcas valdes loceklis atrasts

Kuldīgas slimnīcas valdes locekles amatam ārstniecības specializācijā nolemts apstiprināt ārsti Jeļenu Mjasņikovu. Uz otru amatu valdē vasaras sākumā tiks izsludināts atkārtots konkurss.

Tā marta beigās vienojās pašvaldības komisija, kas izvērtēja pretendentes uz diviem vakantajiem uzņēmuma *Kuldīgas slimnīca* valdes amatam. Kandidāte stāties amatā, kad būs atrasts arī otrs valdes loceklis. Līdz brīdim, kamēr darbu sāks jaunā valde, slimnīcu turpinās vadīt Āris Pētersons.

Sabiedrības veselības ārste J.Mjasņikova ir no Saldus, strādā Slimību profilakses centra Kurzemes reģionālajā nodaļā Liepājā. Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā viņa jau vairākus gadus ir dežūrārste, tāpēc šī uzņēmuma darbs nav svešs.

Iveta Grīniņa

Svarīgi par nodokļiem

Pirmdien, 9. aprīlī, 10.00 Kuldīgas Mākslas namā notiks bezmaksas seminārs Nodokļu aktualitātes mazajiem uzņēmumiem un pašnodarbinātajiem 2018. gadā.

To vadīs Inguna Leibus, ekonomikas doktore, Latvijas Lauksaimniecības universitātes grāmatvedības un finanšu katedras asociētā profesore, zinātnisku un praktisku rakstu autore.

NO VP IKDIENAS

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieka palīdze **Madara Šeršņova**.

Pusaudži saindējas ar alkoholu

30. marts. Ap 20.30 saņemta informācija, ka Jūrkalnes pagastā no ceļa Alsunga–Jūrkalne nobraukusi automašīna *Mazda*. Tajā neviena nebija. Sākta administratīvā lietvedība, apstākļi tiek noskaidroti.

31. marts. Pirms vieniem naktī Kuldīgā, Liepājas ielā, 1999. gadā dzimis jauniešs, braucot ar automašīnu *BMW*, neievēroja distanci un ietriecās priekšā braucošajā *BMW*. Cietušo nav. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols.

2. aprīlis. Ap 21.30 saņemta informācija, ka Kuldīgā, Planīcas ielas autobusu pieturā, atrodas vairāki jaunieši alkohola reibumā. 2002., 2004. un 2005. gadā dzimušie pusaudži nogādāti medicīnas iestādē, kur viņiem konstatēta saindēšanās ar alkoholu. Sākta administratīvā lietvedība.

Uzklaušija Iveta Grīniņa

Dzīve un darbs starp Skrundu un Kuldīgu

Jau 40 gadu gan Kuldīgas rajona, gan novada kultūras dzīve nav iedomājama bez **DACES REINKOPAS**, tagad – domes kultūras nodaļas vadītājas. Vienmēr saposusies, smaidīga un atsaucīga. Un vienmēr gluži kā uz skatuves.

„Mans darbs tāds ir – visu laiku uz skatuves: gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē. Gadī paskrējusi nemanot – pasākumi, svētki ierauj tādā virpulī! Nepaspēj ne atpauzēties, kad pagājis gads, divi...” viņa smejas.

Kuru brīdī saucat par darba gaitu sākumu?

Strādāšanu kultūrā varu daļīt divās daļās: Skrundas un Kuldīgas laikā. Skrundā vairāk bija izpildītājs darbs, bet Kuldīgā, kur esmu no 1994. gada, – vadītājs. Atnācu strādāt par tā saukto galveno kultūras inspektori. Pirms tam Kuldīgas rajonā kultūras nodaļa bija likvidēta. Kad ministrs bija Raimonds Pauls, funkcijas pārņēma Kultūras ministrija, lai nezaudētu saikni ar citām pilsētām. Tā nu lēnām, pierādot, ka tas, ko darām, nav tikai ministrijas vajadzībām, bet vispirms pašu cilvēkiem, panācu, ka kultūras nodaļa pašvaldībā atkal tika izveidota.

Nodaļā bijāt divatā ar Līgu Brenci.

Jā. Sākumā es biju ministrijas cilvēks, Līga – pašvaldības. Bet darījām vienu darbu, aizstāvojot mūsu cilvēku intereses un koordinējot darbu starp bibliotēku, kultūras namu, muzeju, amatiermāksli. Savā ziņā strādājām arī ar profesionālo mākslu: vizuālo, mūziku.

Kurā skolā to var iemācīties?

Savulaik tā bija Jāzēpa Vītola Latvijas Valsts konservatorijas kultūras darbinieku nodaļa. Pirmajā gadā augstskolā netiku. Tāpēc man tik liels darba stāžs, jo strādāt sāku 1977. gadā jau pēc vidusskolas. Togad uzņēma tautas teātra režisorus un horeogrāfus. Uz katru jomu desmit vietas – konkurss milzīgs! Gribēju tikt režisoros. Viss notika tā, kā tam jānotiek. Patiesībā nesmu režisora tipa cilvēks. Nākamajā gadā uzņēma kultūras darba organizatorus, ko tagad sauc par kultūras menedžeriem. To arī visu mūžu daru.

Ko darījāt Skrundā?

Vispirms strādāju kultūras namā par mākslinieciskās daļas vadītāju, pēc augstskolas – 1982. gadā kļuva par metodiķi Kuldīgas rajona kultūras noda-

ļā. Tad iegriezās ģimenes dzīve, pārgāju atpakaļ uz Skrundu. Esmu staigājusi: vai nu Skrundas kultūras nams, vai Kuldīgas kultūras nodaļa.

Skrundas kultūras namā jau par tradīciju kļuvis tas, ka vadītājas aiziet politikā. Saeimas deputāte Nellija Kleinberga vispirms bija šīs iestādes vadītāja, pēc tam – domes priekšsēde. Arī tagadējā domes galva Loreta Robežniece vadīja kultūras namu.

Šo tradīciju iedibināju es. (Smejas.) No kultūras nama metodiskās amatā tiku ievēlēta par izpildkomitejas priekšsēdi. Tieši trakajā Atmodas, barikāžu un puča laikā. Ar Skrundas lokatoru un citām armijas lietām. Tiku iemesta virpulī, un bija jāmeklē izkulties.

Jāsaka, ka Skrundā ir spēcīgas sievietes.

Tā var teikt. Kultūras darbiniekos ir pamatīgums.

Valda uzskats, ka šie darbinieki vairāk ir pa gaisu un no cipariem un praktiskām lietām neko nesaprot.

Nāvu tādu, kuru varētu nosaukt par mīļāko, bet sirdij tuva ir amatiermāksla. Tās manā dzīvē bijis tik daudz, ka varētu sevi dēvēt par kultūras mantojuma un tradicionālās kultūras piekritēju. Tas nenozīmē, ka mani neinteresē profesionālā māksla. Bet tradicionālā ir pamats tam, kas mēs esam.

Pagastu kultūras darbinieki mainās diezgan bieži, aiziešanu parasti pamatojot ar nogurumu. Vai arī pašai nācies just izdegšanu?

Protams! Tur nav, ko slēpt, bet ik pa laikam rodas veselības problēmas – tās noliek pie vietas, liek pasēdēt mājās. Vēl man ir dārzš – tā ir iespēja relaksēties. Un, protams, ģimene. Tā man ļoti svarīga. Savējos varu tikai ielīnāt un apbrīnot. Nezinu, vai viņu vietā arī es izturētos ar tādu nodarbošanos. Man piekāpās mēdžeres loma, kad ogas jāizdala, jānoorganizē ēdāji. Bet ikdienas daļa ir sētas kopšana, malkas gādāšana, puķu rāvēšana.

Kāpēc pievērsāties kultūrai? Godīgi sakot, neko citu nemāku. Mamma bija Skrundas kultūras nama direktore. Var teikt, ka tur esmu uzaugusi. Tādas paauzdes ir vairākas, kas uzauzgušas kultūras namos. Uz skatuves biju jau maza – sākot ar puķu pasniegšanu, dzejojīšu skaitīšanu un programmu vadīšanu. Tas ir asinīs – mantojums no ģimenes.

Kultūras darbs nav tikai skatuve. Tie ir arī projekti, ko rakstāt.

Neesmu saskaitījusi, tomēr fi-

Kuldīgas novada domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa saka paldies kolēģiem kultūras darbinieku svētkos martā.

auz! Nevar būt vienaldzīgs un to nenovērtēt.

Vai kādu pasākumu pati ļoti gaidāt?

Nav tāda, kuru varētu nosaukt par mīļāko, bet sirdij tuva ir amatiermāksla. Tās manā dzīvē bijis tik daudz, ka varētu sevi dēvēt par kultūras mantojuma un tradicionālās kultūras piekritēju. Tas nenozīmē, ka mani neinteresē profesionālā māksla. Bet tradicionālā ir pamats tam, kas mēs esam.

Pagastu kultūras darbinieki mainās diezgan bieži, aiziešanu parasti pamatojot ar nogurumu. Vai arī pašai nācies just izdegšanu?

Protams! Tur nav, ko slēpt, bet ik pa laikam rodas veselības problēmas – tās noliek pie vietas, liek pasēdēt mājās. Vēl man ir dārzš – tā ir iespēja relaksēties. Un, protams, ģimene. Tā man ļoti svarīga. Savējos varu tikai ielīnāt un apbrīnot. Nezinu, vai viņu vietā arī es izturētos ar tādu nodarbošanos. Man piekāpās mēdžeres loma, kad ogas jāizdala, jānoorganizē ēdāji. Bet ikdienas daļa ir sētas kopšana, malkas gādāšana, puķu rāvēšana.

Kāpēc pievērsāties kultūrai?

Godīgi sakot, neko citu nemāku. Mamma bija Skrundas kultūras nama direktore. Var teikt, ka tur esmu uzaugusi. Tādas paauzdes ir vairākas, kas uzauzgušas kultūras namos. Uz skatuves biju jau maza – sākot ar puķu pasniegšanu, dzejojīšu skaitīšanu un programmu vadīšanu. Tas ir asinīs – mantojums no ģimenes.

Kultūras darbs nav tikai skatuve. Tie ir arī projekti, ko rakstāt.

Neesmu saskaitījusi, tomēr fi-

gadā, kad Hercoga Jēkaba gatīturīgū cepat savas slavenās kartupeļu pankūkas. Bet īsti nevaru jūs iedomāties, saimniekojot lauku sētā.

Saimniecība mums bijusi vienmēr. Līdz 90. gadiem audzējām bulļus un cūkas – kaut kā tā nauda bija jāpelna. Gribējās dzīvot labāk nekā tikai no algas vien. Viram, kurš arī skrundenieks, ir dzimtas īpašums. Dzīvojam mājā, ko celis viņa vecvecēvs.

„Tradicionālā māksla ir pamats tam, kas mēs esam.”

Kad atnācu uz Kuldīgu, viens no manas darbības mērķiem sakārtot kultūras infrastruktūru. Tolaik tā bija bēdīgā stāvoklī. Muzejs – ar malkas apkuri un sauso tualeti, apstākļos, arī bibliotēka Vakara ielā nebija no jaukātajām vietām. Nekautrēšos teikt, ka šajos projektos ir mans nopelns. Protams, ļoti labi sastrādājos ar bibliotēku, kultūras centru, muzeju un pārējiem. Viens otru papildinām, atbalstām.

„Tagad liels kopīgs darbs tiek ieguldīts, gatavojoties Davidova čellistu konkursam. Zviedrijā satikām interesantus cilvēkus, kuri grib ar mums sadarboties, saveidām kopā ar kalēju Gunti Jakubovski, kurš Kuldīgā darbojas. Rezultātā festivālā Lido zivis būs vēl viens mazāks saiets – Laimes kalējs. Vienlaikus būs arī pasākums Ziv' zup. Viss savīts kopā. Publiska pat nejut, ka tie ir trīs festivāli. Nav būtiski izcelt, kādi projekti rakstīti, kā tas tapis.

Kuldīgas publika ir izlutināta ar augstvērtīgiem, turklāt bezmaksas pasākumiem.

Kultūras darbiniekiem liels izaicinājums pēc veiksmīga pasākuma ir izdomāt, kas vēl interesantāks varētu būt nākamajā.

Vai kas sevišķs iecerēts Latvijas simtgadei?

Īpašus pasākumus neesam plānojuši. Bet pamazām top tā sauktās ciltstēvu ekspozīcijas katrā pagastā. Pirmā par Krišjāni Valdemāru tiks atvērta 26. aprīlī Edoļē. Mums katrā pagastā ir nozīmīgas personības, kuras godināt: Indriķis Zebriņš – Snēpelē, Zeltmatis jeb Ernests Kārklīšs – Kabilē, Ernests Vīgners – Rendā. Kuldīgā akcentēsim Ēvaldu Valteru. Šie pasākumi tiks sadalīti pa visu gadu, ekspozīcijām meklējam vienotu pieeju.

Esam domājuši, kā izskatīties valsts neatkarības diena – 18. novembris. Aprīšes vēl nav tik konkrētas, lai stāstītu vairāk. Bez īpašas plānošanas šogad iekrita 10. čellistu konkurss. Ar simtgadi saistīsim arī novada tradicionālos pasākumus. Bet tie nebūs speciāli izdomāti.

Kā nozarei iet ar jauno paaudzi?

Paaudžu maiņa notiek, bet ļoti jādodomā par to, ka vajadzīga izglītojoša programma, lai cilvēki, kuri nav jomas speciālisti, bet tiek pieņemti darbā, saprastu, kas jādarā. Kad tiek izraudzīts kultūras organizators, diemžēl valda uzskats, ka izglītība specialitātē nav vajadzīga, vērā tiek ņemti citi kritē-

riji. Bet nākamgad būs jādodomā par izglītības programmu. Atkal jāraksta projekts, lai iegūtu naudu. Svarīgi, lai būtu profesionāli mācību spēki.

Lai zinātu, kas notiek nozarē, jāpameklē daudzi pasākumi arī ārpus novada. Vai vairāk braucat uz tādām, kurus gribas redzēt, vai tur, kur darbs liek?

To pasākumu, kuros jābūt darba dēļ, ir diezgan daudz, bet uz teātriem, koncertiem, uz *Lielo dzintaru* braucu arī tāpēc, lai bagātinātos. Savām interesēm laika atliek ļoti maz. Labi, ja tas sakrīt. Piemēram, priedājos, ka jāpiedalās izstādes *12 sievietes* atklāšanā Mākslas namā. Pie mums atvesta ļoti augsta līmeņa māksla.

Dažkārt šķiet, ka augstvērtīgas izstādes tur mainās pārāk strauji – cilvēki nepaspēj apskatīt.

„Kultūras izmantošana uzņēmējdarbības aktivizēšanai ir apsveicama.”

Īpašs pasākums neesam plānojuši. Bet pamazām top tā sauktās ciltstēvu ekspozīcijas katrā pagastā. Pirmā par Krišjāni Valdemāru tiks atvērta 26. aprīlī Edoļē. Mums katrā pagastā ir nozīmīgas personības, kuras godināt: Indriķis Zebriņš – Snēpelē, Zeltmatis jeb Ernests Kārklīšs – Kabilē, Ernests Vīgners – Rendā. Kuldīgā akcentēsim Ēvaldu Valteru. Šie pasākumi tiks sadalīti pa visu gadu, ekspozīcijām meklējam vienotu pieeju.

„Tagad liels kopīgs darbs tiek ieguldīts, gatavojoties Davidova čellistu konkursam. Zviedrijā satikām interesantus cilvēkus, kuri grib ar mums sadarboties, saveidām kopā ar kalēju Gunti Jakubovski, kurš Kuldīgā darbojas. Rezultātā festivālā Lido zivis būs vēl viens mazāks saiets – Laimes kalējs. Vienlaikus būs arī pasākums Ziv' zup. Viss savīts kopā. Publiska pat nejut, ka tie ir trīs festivāli. Nav būtiski izcelt, kādi projekti rakstīti, kā tas tapis.

„Kultūras darbs nav tikai skatuve. Tie ir arī projekti, ko rakstāt.

Neesmu saskaitījusi, tomēr fi-

Iespējams, bet vidēji mēnesis izstādei ir optimāls laiks. Turklāt tie, kuri vēlas ko parādīt, gaida rindā, tādēļ jāmeklē kompromiss starp piedāvājumu un iespējām.

Vai tāpēc, ka mums ir atbilstošas telpas?

Tam ir ļoti liela nozīme. Mākslai telpa vajadzīga. Līdzko ir vide, rodas piedāvājums. Bieži arī jāatsaka – nevar paņemt pretī visus, kas grib.

Kas vēl novadā būtu uzlabojams kultūras objektos?

Kultūras centrs! Ja objektu atjaunošanas secībā varētu vadīties pēc loģikas, tas būtu numur viens. Tā ir vienīgā vieta novadā, kur varam sanākt visi kopā, kur ir vieta amatieru un profesionālajai mākslai. Fiziski ēka nolietojusies, neatbilst mūsdienu prasībām un vajadzībām. No apmeklētāju puses nams ir vēl daudz maz ciešāks, bet tā puse, kurā strādā administrācija un darbinieki, ir vienkārši briesmīga, un tur fiziski nav vietas.

Ko sakāt par SEB bankas ēkas pielāgošanu kultūras centra vajadzībām?

Tas ir izvērtēts, bet ar šo ēku problēmas atrisināt nevar. Ir citas domas, bet lai tās nosēžas! Tas, ka kultūrai ēku vajadzētu paņemt, ir skaidrs. Muzeja krājumus atrodas nepiemērotos apstākļos. Domāju, ka nākamēnes lēmums par ēku tiks pieņemts.

Maijā starptautiskajā čellistu konkursā Kuldīgā atkal būs pieplūdums: dalībnieki, viņu ģimenes, koncertu klausītāji. Tā daudz kultūras pasākumi veicina arī uzņēmējdarbību.

Jā, jau tagad visas viesnīcas

pilnas. Ekonomiskais pieņems labi jūtams. Varam būt gandarīti par mūsu pašvaldību un politiķiem, jo kultūras izmantošana uzņēmējdarbības aktivizēšanai ir apsveicama. Pašvaldība ir ieinteresēta, lai pasākumi būtu, lai cilvēkiem šeit būtu, ko redzēt, kur pārnakšot, kur pašēt. Cilvēkus pievelk kultūras piedāvājums, arī vecpilsēta kā arhitektūras pieminekļi.

Tāpat nevieta ir pārmetumi, ka kultūrai pievērstā pārāk liela uzmanība?

Tie ir nezināšu cilvēku argumenti. Uzņēmējdarbība pati par sevi pastāvēt nevar. Kuldīga ir spilgts piemērs tam, cik ļoti kultūras efekts veicina uzņēmējdarbību.

Inguna Spuleniece Lāsmas Reimanes foto

Apvienoto skolu vadīs Jana Jansone

Jauno V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu, kas darbu sāks 1. jūlijā, apvienojot Kuldīgas Alternatīvo sākumskolu (arī Padures filiāli), V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāziju un Kuldīgas pamatskolu, vadīs līdzšinējā ģimnāzijas direktore un pamatskolas direktora pienākumu izpildītāja Jana Jansone.

Jana Jansone

■ Ir pedagoģijas zinātņu maģistra grāds un profesionālā maģistra grāds ģeogrāfijā; kvalifikācija, kas ļauj mācīt fiziku un biznesa ekonomiskos pamatus. ■ Kopš 1999. gada vada V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāziju. ■ Kopš 2016. gada izpilda direktora pienākumus Kuldīgas pamatskolā. ■ Kopš 2009. gada ir Izglītības kvalitātes valsts dienesta izglītības kvalitātes eksperte, kopš 2017. gada – Latvijas Izglītības vadītāju asociācijas viceprezidente.

Domes izsludinātajā konkursā viņa bija vienīgā pretendente. Pēc sarunas ar komisiju J.Jansone visu trīs skolu padomes iepazīstināja ar redzējumu par jaunās vidusskolas attīstību, atbildeja uz vecāku un skolotāju jautājumiem. Šajā tikšanās reizē piedalījās vairāk nekā 50 cilvēku: 74% J.Jansones kandidatūru atbalstīja, pret bija četri klātesošie.

Domes sēdē, kurā viņa apstiprināta amatā, deputāti sprieda, kādēļ uz it kā vilinošu amatu

tik maza atsaucība. Aleksandrs Lange jautāja, vai noteikumi nav bijuši pārāk stingri. Priekšsēde Inga Bērziņa uzskatīja, ka tie devuši plašas iespējas, bet amats līdzī nesot lielu atbildību. Arī citos konkursos pašvaldība pārliecinājusies: jo atbildīgāks amats, jo mazāk kandidātu.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā mācīsies vairāk nekā 600 skolēnu no 1. līdz 12. klasei, būs arī pirmsskolas izglītība.

Inguna Spuleniece Lāsmas Reimanes foto

Ideja ļoti laba – jāmeklē nauda

„Māksla, zinātne, inovācijas, izziņa, piedzīvojumi – tādi varētu būt atslēgas vārdi parka *Smart Like Baltic* idejai,” tā par šo ieceri Kuldīgā deputātiem teica radošās grupas pārstāve Inga Ziņģe-Pupiņa.

Deputāti aplūkoja, kādi varētu izskatīties vairāki objekti Kuldīgā iecerētajā mākslas un zinātnes parkā *Smart Like Baltic*.

„Stāsts nav tikai par radošumu un mākslu, bet gan par izglītību un nestandarta pieeju. To gribam attīstīt mūsu bērmos,” uzsvēra grupas pārstāve.

SŪRU IELAS PĻAVĀS UN AP MĀRĀS DĪKI

Ieceri deputātiem prezentēja daļa no komandas: idejas autori Artis Gustovskis un Andris Grīnvalds, uzņēmuma *Royal Key* pārstāvis Aiga Vaitkus un I.Ziņģe-Pupiņa.

Parks iecerēts starp Dzīnavu, Sūru un Lauku ielu, ietverot teritoriju ap Māras dīķi. To varētu uzcelt līdz 2028. gadam. Autori cer uz naudu, ko ienestu mākslas un zinātnes festivāli, kādus te rīkotu reizi gadā, kā arī uz pašvaldības budžetu, Eiropas fondiem un investīciju. Parks domāts kā trīs Baltijas valstu projekts. Aktivitātes notiktu ne tikai vasarā, bet arī ziemā. Vietējā sabiedrība ar to iegūtu jaunu vienreizēju Baltijas mēroga tūrisma objektu, kas attīstītu vietējo bērnu radošās spējas. Izglītojošās darbnīcas balstītos Montesori, Valdorfa u.c. peda-

goģijas metodēs, savukārt zinātnes laboratorijas piedāvātu ieskatu jaunākajās tehnoloģijās.

Šāds objekts būtu nozīmīgs vietējai ekonomikai. Tur paredzēts treileru parks, stāvlaukumi, galvenā ēka ar auditorijām, restorāniem, rotāju laukums, brīvdabas ekspozīcija, kurā izpaustos mākslinieku sadarbība ar zinātniekiem u.c. I.Ziņģe-Pupiņa piebilda, ka darba grupā tiktu iesaistīti bērni.

Kā teica A.Grīnvalds: „Tagad vienīgā iespēja – piedāvāt kaut ko radikāli atšķirīgu, citādi nav vērts. Vai nu to darām mēs, vai arī to izdarīs citi.”

KULDĪGAI TAS BŪTU VAJADZĪGS

Dzoms priekšsēde Inga Bērziņa uzsvēra, ka konceptuāli šī iecere jau atbilst: „Ideja ir ļoti laba, un paldies radošajai komandai, cik naudas vajadzēs, lai parku uzturētu, kādi būs ienākumi, vai tas sevi atpelnīs. Es gribētu redzēt, kāds būs pieņemams pašvaldībai.”

Iveta Grīniņa Lāsmas Reimanes foto

STĀRKA VĒSTIS

No 21. marta līdz 3. aprīlim Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā pasaulē nākušas 14 meitenītes un seši puikas.

Dažām meitenēm vecāki vārdu vēl domā. Pie diviem vārdiem tikušas Lote Elma, Alīsiņa Keita un Madara Elza, bet pārējās nosauktas šādi: Melānija, Džastīna, Samanta, Steisija, Ieva, Emma, Tifānija, Kitija. Savukārt puikām doti šādi vārdi: Armands, Franklins, Roberts, Mareks, Hardijs, Krišs.

Palīdzēs vecāki

Kandavas novada Vānē nu ir par vienu brašu puisi vairāk. 23. martā Ievas Grāpes un Mārtiņa Čunkas ģimenē pasaulē nāca pirmais bērniņš Mareks. Māmiņa atklāj, ka jau laikus zinājuši, ka būs puika: „Man tas šķita svarīgi, lai varu sapirkt drēbītes.” Tētis šobrīd strādājot ārzemēs, bet māmiņai ar jaunajam rūpēm palīdz tikt galā vecāki. Mazais esot mierīgs. Viņš piedzima 55 cm garš un 3970 g smags.

Prasīga meitene

Kandavniekiem Kristīnei Kacarai un Marekam Jekovicam 3. aprīlī piedzima meitiņa Tifānija. Pasaulē viņa nāca pievakarē. Mareka vecākiem Tifānija esot pirmā mazmeitiņa. Kristīnes vecākiem jau esot 12 gadus vecs mazdēls. Tifānija ir prasīga meitene – viena gulēt nevēlas, grib, lai vecāki paņem uz rokām.

Viņa piedzima 56 cm gara un 3790 g smaga.

Brālīša vietā māsiņa

Īvandnieku Baibas un Jāņa Bergu ģimenē 3. aprīlī piedzimuši meitiņa Madara Elza, kura šajā pasaulē ienāca ļoti strauji – 20 minūtēs. Mājās mazo māsu

gaida četrgadīgais Gustavs, kurš cerējis uz brāli un vecākiem stāstījis, ka brālis noteikti nāksot gulēt viņa istabā. Nu jau esot samierinājies, ka būs maza māsiņa. Vēl mazulīte ir lielā māsa Keita, kurai ir septiņi gadi. Māmiņa atklāj, ka mazā esot diezgan mierīga, lai gan puncī uzvedusies ļoti aktīvi. Viņa piedzima 52 cm gara un 2690 g smaga.

Iveta Grīniņa, Andras Ālītes foto

FLORBOLS

Kad skolēni spēlē

Kuldīgas novada skolēnu atklātajās sacensībās florbolā par uzvaru sacentās septiņu skolu komandas.

2002.–2004. g. dzim. grupā uzvarēja Kuldīgas Centra vidusskola (Kristers Grundmanis, Kārlis Gebauers, Ģirts Zīle, Valts Vaivads, Dmitrijs Podjablonskis, Uvis Rozentāls, Markuss Indriksons, Dīvs Avdjukēvičs, Valters Rubenis, Emīls Felšaus, Rūdolfs Ļebedevs, Reinis Eduards Ernsons), kas finālā ar 1:0 apspēlēja V. Plūdoņa Kuldīgas ģimnāziju. Trešajā vietā ierindojās Alsungas vidusskola, kas ar 2:0 pieveica Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību skolu.

AUTOSPORTS

Kurzemes ziemas kausā labākie apbalvoti

Autosprinta sacensībās Kurzemes ziemas kausa absolūtajā vērtējumā otro vietu izcīnījis kuldīdznieks Artis Jēkabsons, citi mūs-puses braucēji godalgas nopelnījuši gandrīz katrā klasē, bet vienā aizņēmuši pat visu pjedestālu.

Biedrības *EVE autosports* rīkoto autosprinta sacensību *Kurzemes ziemas kausa 2017/2018* apbalvošana notika Saldū 24. martā. Sacīkstes ilga no 2. decembra līdz 25. februārim. Aizvadīti seši posmi četrās dažādās trasēs: divi posmi – Druvas un Vaiņodes lidlaukā, bet pa vienam – Priekulē un Rudē.

Edgars Peterlevics

Absolūtajā vērtējumā pārliecinoši pirmais – Artis Vicinskis no Sabiles (*Subaru Impreza*), otrais – A. Jēkabsons no Kuldīgas (*BMW 328i*), trešais – Miks Ķenavs no Saldus (*VW Golf 2*).

Priekšpiedziņas klasē automašīnām bez radzēm 33 dalībnieku konkurencē pirmajā vietā M. Ķenavs, otrajā – kuldīdznieks Kaspars Kairišs (*VW Golf 2*), trešajā – Viktors Bražis no Embūtes (*VW Golf 1*). Spēkratiem ar radzēm 24 dalībnieku konkurencē pirmā vieta M. Ķenavam, otrā – Edgaram Kokorēvičam no Saldus (*VW Golf 2*), trešā – Ivaram Zeltiņam no Auces (*VW Golf 2*).

Aizmugures piedziņas klasē bez radzēm piedalījās 41 braucējs, kopvērtējumā pirmo vietu izcīnīja Kristaps Lāms no Īvandes, otro – A. Jēkabsons, trešo – alsundznieks Kristaps Kronbergs. Visi braucēji izmantojuši *BMW* spēkratus. Klasē ar radzēm starp 37 dalībniekiem trīs ātrākie bijuši tie paši, tikai pirmās divas pozīcijas samainītas vietām: pirmā vieta A. Jēkabsonam, otrā – K. Lāmam, trešā –

K. Kronbergam.

Pilnpiedziņas klasē automašīnām gan ar, gan bez radzēm vietu sadalījums vienāds: pirmais – A. Vicinskis, otrais – Raivis Aigars no Saldus, trešais – Rūdolfs Grahojskis no Laidzes. Visi piedalījušies ar automašīnām *Subaru Impreza*.

Klasē 2WD Open, kas pārstāvēta visplašāk, startēja 46 dalībnieki. Pirmā vieta M. Ķenavam, otrā – A. Jēkabsonam, trešā – K. Kairišam.

Jaunajā klasē Historic pirmā vieta V. Bražim, otrā – I. Zeltiņam, trešā – tukumniekam Kasparam Tideram (*Honda Civic*).

Juniorū ieskaitē par kausu cīnījās desmit dalībnieki, un pirmās vietas ieguvējs ir K. Kronbergs, otrās – kuldīdznieks Markuss Kairišs (*VW Golf 2*), trešās – liepājnieks Renārs Lepiksons (*Ford Puma*).

Dāmu klasē 11 dalībnieču konkurencē pirmā vieta Līgai Artemenkovai no Liepājas (*Opel Astra*), otrā – kuldīdzniecei Laurai Gluškovai (*VW Golf 2*), trešā – Karīnai Ievai Gabaliņai no Tukuma (*Honda Civic*).

DROŠĪBAI

Atbildētāju vairāk nekā jautātāju

Uz Kuldīgas senioru padomes atklāto sēdi pensionāru apvienībā *Rumbiņa* atnāca mazāk par desmit dāmām. Savukārt uz jautājumiem bija gatavi atbildēt domes, pašvaldības uzņēmumu, sociālā dienesta, abu policiju, ugunsdzē-

sības un glābšanas dienesta vadība.

Padomes vadītāja Astra Gūtmane pauda nožēlu, ka interese tik maza. Kopš domē radīta iespēja noteiktās dienās senioru padomes pārstāvjiem ar pensionāriem runāt

zem četrām acīm, jautājumu esot daudz, ir arī zvani. Pēc tam domes priekšsēde Inga Bērziņa pastāstīja par pašvaldības darbu iedzīvotāju, tostarp vecāku ļaužu, labklājībai. Tad atnākušie sīki iztīnīja pārējos atbildētājus.

JAUTĀJUMI UN ATBILDES

Dūmu detektori, tvaika nosūcēji, lapu dedzināšana

Atbild Valsts ugunsdrošības un glābšanas dienesta Kuldīgas daļas komandieris Aleksandrs Štefaņuks un Alsungas posteņa komandieris Hilarijs Lazda.

❓ Vai tiesa, ka obligāti būs dūmu detektori un ugunsdzēsāmie aparāti?

Jā, to nosaka Ministru kabineta noteikumi. No 2020. gada katrā mājā obligāti būs jābūt vismaz vienam autonomam dūmu detektoram. Tie nopērkami saimniecības, rūpniecības un būvniecības preču veikalos, maksā no pieciem līdz desmit eiro. Tie piestiprināmi vai nu ar skrūvēm, vai abpusēju līmlenti.

Katrā mājāsaimniecībā obligāts būs arī ugunsdzēsāmais aparāts – pulvera vai putu, vismaz 4 kg. Kuldīgā tie nopērkami veikalos *Mājai un dārzam*, *Kurši* un *Agrotehnika*. Var pasūtīt arī internetā. Ja mājā bieži tiek gatavots ēst, ieteicams iegādāties F klases aparātu, kas paredzēts degošu tauku dzēšanai.

❓ Kur dūmu detektoru novietot?

• Vislabāk likt telpas vidū pie griestiem. Ja rociņa atļauj, ieteicams visās telpās, bet, ja tas ir tikai viens, tad tur, kur vislielākā bīstamība – piemēram, istabā, kurā atrodas elektriskie sildītāji, kas var pārkarst un izraisīt ugunsgrēku. Virtuvē to nav vēlams likt, jo tas var iedarboties arī no piedūmojuma, kas rodas, gatavojot ēst. Jāatceras, ka detektorā ir baterija. Tā maksā aptuveni divus eiro, bet kalpo līdz diviem gadiem. Kad

detektors sāk izdvest čirkstošu skaņu, baterija izlādējusies un jāmaina.

❓ Cik detektoru jāiegādājas četru dzīvokļu mājā?

Vismaz četri – katrā dzīvoklī pa vienam.

❓ Vai vajag arī kāpņu telpā?

• Vajadzētu, bet obligāta prasība tā nav.

❓ Vai detektori nav kaitīgi veselībai?

Vecajos detektoros bija radioaktīvs elements. Mūsdienās tāda vairs nav un detektori neko kaitīgu neizstaro.

❓ Ja mājās ir malkas apkure, vai obligāti jāizsauc sertificēts skursteņslauķis?

Privātpašnieks drīkst tūrīt pats, bet, ja notiek ugunsnelaime, tad pats arī atbild un var nesaņemt apdrošināšanu, ja nevar uzrādīt dokumentus, ka dūmvads tīrīts. Kopīpašumā par dūmvadu (skursteni) atbild apsaimniekotājs, bet par kanāliem, pa kuriem dūmi no dzīvokļa nonāk skurstenī, – iemītnieks.

Dūmvadu tehniskais stāvoklis jāpārbauda katrus piecus gadus. ir Obligāti jātīra reizi gadā, bet, ja ir ilgdedzes krāsns, tad divas reizes.

❓ Kur atrast sertificētu skursteņslauķi?

Tuvākie ir brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībā, bet arī *Kuldīgas komunālajos pakalpojumos* (KKP) iedos tālruni skursteņslauķim, kurš to dara KKP apsaimniekotājam mājās.

❓ Vai tiešām daudzdzīvokļu māju virtuvēs būs jānoņem tvaika nosūcēji, kuru izvads pieslēgts kopē-

jai ventilācijai?

Jā, tā drīzumā būs. Dabīgās ventilācijas kanālā no tvaika nosūcējiem tiek pūsta iekšā iztvaicēta, karsta eļļa. Tā tur atdziest un uzkrājas. Ja kāds dzīvoklis sāk degt un karstums nonāk ventilācijas kanālā, tauki aizdegas un liesmas nonāk visos dzīvokļos. Tvaika nosūcēju lietot drīkst, bet, kur tas iespējams, jāizvada citur. Ir arī tvaika nosūcēji bez izvada. Tajos darbojas speciālas granulas, kas gaisu attīra.

Atbild KKP vadītājs Pēteris Gobzemis.

❓ Kā vērtējat to, ka siltā laikā viss liekais – zari, lapas, arī plastmasa – tiek sadedzināts pie mājām un dārzos?

Dedzināt nedrīkst. Tāpēc ir KKP, kuram atkritumus nodot.

❓ Arī tad, ja pensionārs mazdārziņā grib sadedzināt trīs zarus un lapu kaudzīti?

Ja kaimiņus tas netraucē, tad vēl nekas. Ja iecerēts dedzināt zarus, jāaiziet pie kaimiņa aprunāties un pabrināt, ka nedaudz būs dūmi.

Atbild pašvaldības policijas priekšnieks Rinalds Gūtpelcs.

Ja metāla mucā dedzina tikai lapas un zarus, tas nekas. Bet klāt nāk plastmasa un riepas, tad kaimiņi sūdzas un braucam mēs.

Inguna Spulniece

PĀRDOD

DZĪVOKLI Rīgas centrā, 36 000 EUR. Tāl. 26593673.

Pārdod divistabu **DZĪVOKLI** Sermītē. Tāl. 28616233.

ROVER 45, 1,6, benzīns, 2000, TA 09.2018. Tāl. 29394783.

ARKLUS, KULTIVATORUS, sējmašīnas, kombainus, miglotājus no Somijas. Tāl. 29752090.

TRAKTORU Jumz. Tāl. 26379121.

6.–7. aprīlī visiem **VELOSIPĒDIEM** 20% atlaide Liepājas ielā 52, Kuldīgā! Tāl. 27273848.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žaļūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tāl. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tāl. 28378818.

Divvietīgu **GULTU**, keramisko **PLĪTI**. Tāl. 25293393.

Zālāju **SĒKLU**. Tāl. 22143150.

RUZDUS ar piegādi. Tāl. 29560864.

AUZAS, mazos kartupeļus. Tāl. 25961045.

GRAUDUS, MIEŽUS. Tāl. 26229395.

Pārdod meža ziedu **MEDU** (3 l – 20 eiro), griķu medu (3 l – 23 eiro) ar piegādi mājās svētdien, 8. aprīlī. Tāl. 26441406.

Otrdien, 10. aprīlī, z/s *Mazputnēni* pārdos dažādu šķirņu un krāsu **JAUNPUTNUS, DĒJĒJVISTAS**. Vārmē 9.10, Kuldīgā 9.40, Īvandē 10.40, Ēdolē 10.55, Alsungā 11.10, Vilgālē 11.55, Snēpelē 12.15, Laidos 12.35, Skrundā 12.55. Tāl. 25463353.

Otrdien, 10. aprīlī, tirgos 4,5 mēnešus vecus **JAUNPUTNUS**. Skrundā 9.00, Sermītē 9.20, Turlavā 9.40, Snēpelē 10.00, Kuldīgā 10.30, Ēdolē 11.00, Alsungā 11.20. Tāl. 25508665.

Pārdod 4 mēnešus vecus **JAUNPUTNUS**. Pievedam uz mājām. Tāl. 28920136.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tāl. 29249578.

Skaldītu **MALKU**. Tāl. 27885688.

Skaldītu meža **MALKU**. Tāl. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU** jums vajadzīgajā garumā un rupjumā, 6 berkubi – 170 eiro, 10 berkubi – 250 eiro. Tāl. 29562735.

Skaldītu **MALKU**, raksta kvītis. Tāl. 29428876.

SIA *Nams 95* pārdod **GRODUS** (ar un bez gropes), D – 0,7, 0,8, 1,0, 1,5, 2,0 m, pamatnes, vākus. Plastikāta un betona lūku vākus. Piegāde, izkraušana. Tāl. 26548736, 29106589.

PĒRK

 SIA *Lāses AM* par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tāl. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tāl. 29434034.

 SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tāl. 20238990.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

 SIA *Kurzemes Gaļsaime* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tāl. 63454845, 26569362, 26436271.

 SIA *Cēsu gaļas kombināts* par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS**. Tāl. 26185703, 25573447.

Pērk **PIENA TEĻUS** no 2 nedēļām. Tāl. 26856986.

Pērku **ZEMI** Kuldīgā privātmājas būvniecībai. Tāl. 29185431.

Vietējais uzņēmums **PĒRK/NOMĀ** lauksaimniecībā izmantojamo **ZEMI**. Īpašuma stāvoklis var būt dažāds (nekopts, ar apaugumu, mājām u.c.). Izskatīšu jebkuru piedāvājumu. Tāl. 28963556.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieņemt 95. koda (dienas grupai), kā arī B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sākums 16. aprīlī. Sīkāka informācija pa tāl. 29491388, 63322550.

MODRA AUTOSKOLA rīko C, CE un **95. KODA** kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Tāl. 26120089.

PĒTERA AUTOSKOLA rīko **95. KODA** kursus. Tāl. 29210837.

AUTOSKOLA Ripo-A rīko B un 95. koda kursus Skrundas vidusskolā 9. aprīlī 18.00. Tāl. 26773763.

PĀRVADĀ mēbeles. Tāl. 22377474.

RIEPU montāža, balansēšana Kaļķu ielā 14, Kuldīgā. Tāl. 26838818.

JUMTU MAIŅA, karkasa montāža, fasādes siltināšana un apdare, iekšdarbi, materiālu piegāde. Tāl. 22451975.

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granuļām un termoputām. Tāl. 26748235.

Meklēju **LAUKU VIENSĒTU**. Tāl. 20602620.

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 29327241.

Nopirkšu labības **KOMBAINU** ar hēdera platumu 4–6 m. Tāl. 25880679.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tāl. 29711172.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Labas cenas. Kārtojām dokumentus. Tāl. 27030802, mezi@lateira.lv.

Pērk īpašumus ar **MEŽU, CIRSMAS**. Tāl. 25770062.

Oša, bērza, ozola **ZĀGBALĶUS**. Tāl. 29428876.

Pērk ozola un oša **ZĀGBALĶUS**, ozola un oša kamīnmalku (3 m). Tāl. 29997742.

MALKU, cirsma, mežus. Tāl. 26544462.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 25551787.

RAGUS. Tāl. 22048516.

RAGUS. Tāl. 28269555.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 29395570.

BRIEŽU RAGUS par labu cenu. Braucam pakal. Tāl. 29886349.

Padomju un Ulmaņalaika **MĒBELES, SADZĪVES LIETAS**. Tāl. 29621515.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS – STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tāl. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tāl. 29150380, 26458900.

Skaldū **MALKU**. Tāl. 26449395.

Pārvietojamā **GATERA** pak. Tāl. 22186086.

Tīra un remontē **AKAS**. Tāl. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29296723.

Savāc **ELEKTROTEHNIKU**. Tāl. 22377474.

PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTĪNAS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tāl. 28666270.

LĪDZJŪTĪBAS

*Kā brīnumsvecīte es izdzīsišu,
Kad pieskāries būs liktenpirksts,
Bet ļoti gribas, lai aiz manis paliek
Kaut viena tumsai neatdota dzirksts.
Lai paliek ābele, ko iestādīju,
Un vārds, ko kādam teicu mierinot,
Lai godīgs darbs bez skaļuma ir vainags
Pie zemes vārtiem, ko man līdzī dot!*
/K.Apškrūma./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību ARŅA tuviniekiem.
Arni pavadot, draugi – Bružānu,
Ruņenieku, Reimaņu, Strazdiņu un
Zaķu ģimenes

*Kur nu vārdi, kur nu smieklī?
Kas mums mīļi blakus stās?
Lielais miers tik viegli, viegli
Tavai sirdij pieskārs.*
/M.Ķempe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ARŅA tuviniekiem.

Z/s *Smaidas* kolektīvs

*Klusums...
Tevis vairs nav,
Tikai atmiņas,
Kas aizkustina dvēseli,
Vārdi, kas nepateikti skan.*
/A.Gļauda./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ARŅA KREIDERA piederīgajiem, viņu mūžībā pavadot.

DZĪKS *Palejas-1*

*Ir apklusuši soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais stars.*
/O.Vācietis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību skolotājam Līgītai Meždreijai, tēvu mūžībā aizvadot. Skrundas vidusskolas kolektīvs

*Pie tevis iešu, tēt, ar ziediem baltiem,
Kad vasara tos bagātīgi sniegs,
Ar egļu zariem sniegotiem un saltiem,
Kad ziema smaržojošās puķes liegs.*
/A.Vējāns./

Izsakām līdzjūtību klases audzinātājam Līgītai Meždreijai, no tēta atvadoties. 6.b klases skolēni un vecāki

*Pār lieliem tīrumiem ceļš vijies,
Nu klusā takā solis mieru rod.*
/A.Balodis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sandijai, mammu aizsaulē aizvadot.
SIA *Vēvers* darbabiedri

*Ir apklusuši soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais stars.*
/O.Vācietis./

Visdziļākā līdzjūtība Inārai, pavadot mammu mūžības ceļā.
Sociālās aprūpes nodaļas kolēģi

*Vakarzvaigzne mirgo klusi,
Sirds nu mieru atradusi!*
/A.Lūsis./

Izsakām līdzjūtību Raivo, tēvu smilšu kalniņā pavadot.
*Upīšu, Saulīšu mājas iedzīvotāji,
kaimiņi Veldrēs* un Ulmkalnu ģimene

*Ir apklusuši soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais stars.*
/O.Vācietis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Zanei Grīnvaldei, vecmāmiņu mūžībā pavadot.
SIA *PC Konsultants* kolektīvs

+

*Lai sapnis balts viņas dvēselī aijā
Un klusais miers ar saviem
spārnēm sedz.*
/Ā.Elksne./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, skolotāju **RITU DAMBERGU** mūžībā aizvadot. Izvadīšana 7. aprīlī 13.00 no Skrundas apbedīšanas biroja uz Baznīcas kapiem. Skrundas vidusskolas kolektīvs

PAZUDIS

PAZUDIS SUNS. Baltais Šveices aitu suns, puika. Atsaucas uz vārdu Zelos. Pazuda 24. martā Kuldīgā, Kuldīgas novadā. Tāl. 29695614, 29525239.

VAJADŽĪGI

SIA *Bērzi plus* (41202008941) piedāvā darbu **VIRPOTĀJAM**. Ar transportu uz darbu nodrošina. Tāl. 29153902.

Darbībai paplašinoties, SIA *Otaņķu Dzīrnavnieks* (42103015892) aicina darbā E kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā un Eiropā. Tāl. 29185566.

SIA *Zelta zieds* (4360305229) – **MEISTARS** vainagu, štrausu utt. veidošanai. Tāl. 25520801.

SIA *Alvos* (40003111740) – C kategorijas kravas automobiļu **VADĪTĀJI**. Tehnikas iela 1, Kuldīga. Tāl. 26822461.

SIA *Vikotrans* (40103268183) – kravas automobiļu **VADĪTĀJI**, C1, C kategorija. Tehnikas iela 1, Kuldīga. Tāl. 26822461.

Vajadzīgs **ELEKTRĪKIS** pārvilkt vadus dzīvoklī. Tāl. 28788295, Inta Šulce.

Z/s *Jaunarāji* (46101008958) – **KRŪM-ZĀĢU** pakalpojumi novadgrāvju izplaušanai. Tāl. 29471458.

Darbs Vācijā **GAĻAS PĀRSTRĀDES KOMBINĀTĀ**. Nodrošinām dzīvotājus (66 eiro mēnesī). Stundas likme 8,85 eiro stundā. Stāk pa telefonu. SIA *ALMA M* (40003543608, lic. nr. 022/2017). Tāl. 20227843.

MEŽSTRĀDNIEKI. Tāl. 25579504, Andrejs Feldmanis.

**Jaunumi arī portālā
www.kurzemnieks.lv!**

SEN

Dziesmu svētki Kuldīgā

Lai mūsu Kuldīgas novads nepaliktu pabērna lomā un arī pie mums būtu dzīvs senlatviešu dziesmu gars, Kuldīgas Latviešu Sadraudzīgā biedrība kā vecākā no Kuldīgas apriņķa biedrībām aicināja vietējos un apkārtnes koru diriģentus uz dziesmu svētku rīkošanu šī gada vasarā. Šo aicinājumu atbalstīja kopskaitā 17 dažādu biedrību un organizāciju kori ar apmēram 700 biedriem. Diriģenti un biedrību sūtītie pārstāvji izstrādāja dziesmu svētku programmu, kura sadalās garīgā un laicīgā koncertā. Koriem izsniegtas notis, un dziesmu sagatavošana iet pilnā sparā.

Kuldīgas Vēstnesis pirms 90 gadiem

JOKI

Fizikultūras skolotāja kāzās viņa līgavai nācās atkārtoti mest ziedu pušķi tik ilgi, kamēr izpildīja normatīvu.

.....

– Kāpēc jums tik gari un slaidi pirksti? Droši vien esat pianists.

– Nē, laboratorijā mazgāju mēģenes.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 6. APRĪLĪ

Dienas garums – 13 st. 33 min. Saule lec 6.40, riet 20.13.

Naktī +3°...+5°

5-8 m/s

Dienā +4°...+5°

7-11 m/s

RĪT, 7. APRĪLĪ

Dienas garums – 13 st. 38 min. Saule lec 6.37, riet 20.15.

Naktī +1°...+3°

1-4 m/s

Dienā +6°...+11°

3-4 m/s

PARĪT, 8. APRĪLĪ

Dienas garums – 13 st. 42 min. Saule lec 6.35, riet 20.17.

Naktī +5°...+7°

3-4 m/s

Dienā +7°...+11°

3-4 m/s

Silja
Ventspils ielā 107, Kuldīgā
Sestdien, 7. aprīlī,
**vasaras puķu un
ziemcīšu iztirgošana.**
Tāl. 25647711.

SIA STILLS
Talsu nov. Laidzē
pērk zāģbaļķus:
♦ **OZOLA** no 24 cm/d
A klase no 90 līdz 330 eiro/m³
1. šķira no 120 līdz 170 eiro/m³
2. šķira no 90 līdz 120 eiro/m³
♦ **OŠA** no 24 cm/d
A klase no 120 līdz 180 eiro/m³
1. šķira no 80 līdz 120 eiro/m³
Samaksa tūlītēja.
Tāl. 29463811, 29334955.

berry park
Bioloģisku ogu audzēšana
SAIMNIECĪBA PĒRK:
❖ **lauksaimniecībā izmantojamu zemi** (var būt nekopta, apaugusi ar krūmiem),
❖ **meža zemi** (var būt izcirtumi).
Izskatīsim visus piedāvājumus.
Palīdzam atrisināt juridiskus jautājumus. Samaksa tūlītēja.
Tāl. 29222175,
e-pasts: siaberrypark@gmail.com.

**ATJAUNO
VANNU
EMALJU.**
Tālrunis 20605520.

Lasi mūs
www.kurzemnieks.lv/

KMT
Atnāc, izmēģini, iepazīsti profesijas
**ATVĒRTAJĀS
DURVĪS**
10. aprīlī 10.00–12.00
Liepājas ielā 31, Profesionālās izglītības kompetences centrā
**KULDĪGAS TEHNOLOĢIJU
UN TŪRISMA TEHNIKUMĀ!**

**PĀRDOD
viegli uzstādāmas
SILTUMNĪCAS:**
2 x 3 m - 140 EUR
3 x 4 m - 180 EUR
3 x 6 m - 220 EUR
3 x 8 m - 265 EUR
Ar izturīgu armēto plēvi.
Aizvedīsim.
T. 27848667.

PĒRKAM
* **Augošu koku cirmsas un sortimentus pie ceļa;**
* **Papīrmalku ostās:** (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)
Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsma iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.
Metsā
Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

TAPSĒŠANA
Vecais labais – atkal jauns!
• Atjaunojam, labojam un pārtapsējam visu veidu mīkstās mēbeles.
• Auto, traktortehnikas, bērnu sēdekļu tapsēšana.
• Pārklāju un interjera elementu šūšana.
• Netradicionāli šūšanas un tapsēšanas darbi.
• Plaša audumu un mākslīgo ādu izvēle.
Tāl. 27136819.

Dziedniece Sāra
• Dziedināšana
• Pareģošana
• Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)
Tel. pierakstam 26381988
Pieņems Kuldīgā 10., 24. aprīlī.

DARTS
Var trenēties šautriņās
Ceturtdienās 18.20 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13), otrajā stāvā, ikviens gaidīts šautriņu mešanas treniņos. Tāl. informācijai 26417750.

Esi mūsdienīgs!
www.307.lv
Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** **iesniedz ērti no sava datora**
307.lv

12. APRĪLĪ 19.00
BĒTHOVENA UN BARTOKA PARAMETRI
INĀRA BRĪNUMA – alts Dirigents JUNIČI HIROKAMI
PROGRAMMA:
Bēla Bartoks "DEJU SVĪTA"
Miklošs Roža **ALTKONCERTS**
Ludvigs van Bethovens **SEPTĪTĀ SIMFONIJA**
VENTSPILS TEĀTRA NAMĀ "JŪRAS VĀRTI"

APRĪLA ERUDĪTS
Trīs kategorijas, kādās tiek dalīti izgudrojumi un inovācijas.
Atbildes līdz 9. aprīļa 12.00 atsūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.
Atbilde: jau izsenis augiem piešķirta simboliska nozīme, un jasmīns hinduismā nozīmē mīlestību.
Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Daina Gerente, Indra Ābelīte, Velta Višņevska, Ingars Neimanis, Mārcis Arājs.

VIEGLATLĒTIKA
Ar medaļu birumu no Talsiem
Talsu novada sporta skolas atklātajās sacensībās vieglatlētikā Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi U-12 grupā izcīnījuši medaļas un sasnieguši citus labus rezultātus.
Anna Fokerote-Šimane uzvarējusi 300 m (56,70) un tāllēkšanā (4,06 m). Beāte Buka bijusi pirmā 60 m (9,00). Kristenam Viļumam 1. vieta 300 m (56,51) un 5. vieta pildbumbu mešanā (11,03 m). Augstlēkšanā Aleksandrs Vaskops bija otrais (1,20 m), Ieva Marska – trešā (1,15 m), Gabriela Sliede – piektā (1,10 m). Pildbumbu mešanā Robertam Gluškovam 3. vieta (11,57 m), Kristiānam Viliņam – ceturtais (11,48 m). Ģirtam Bāderam 60 m 5. vieta (9,00).

ŠAHS
Olimpiādē arī kuldīdznieki

Šogad pirmo reizi notiek Latvijas skolu šaha olimpiāde – Kurzemes finālā 7. aprīlī Ventspilī spēlēs 100 audzēkņi no 24 Kuldīgas, Kandavas, Liepājas, Rucavas, Grobiņas, Dundagas, Ventspils un Talsu mācību iestādēm.
Pērnā gada Latvijas čempioni

– kuldīdzniece Linda Krūmiņa un Arturs Bernotas – katrs 15 bērniem vadīs simultānspēli. Ventspils jaunrades namā sestdien 11.00 viesus sagaidīs šaha pulciņa trenere, kuldīdzniece Ilze Burkeviča. „Uz kaimiņpilsetu dosies arī 14 kuldīdznieki, kuri vēl nav tikuši Latvijas finālā 15. maijā Rīgā,” sacīja sporta skolas šaha nodaļas treneris Gunnārs Gertners.
Bet finālam jau kvalificējušies 15 mūsējie: Kristers Feldmanis, Krišs Sproģis, Markuss Leismanis, Nellija Jēkabsons, Elīza Marisa Vitoliņa (1.–4. klases grupā), Līva Vaivade, Valts Vai-

vads, Ģirts Zīle, Alekssis Šteinbergs, Meldra Zundovska, Elin-da Kravinska, Raivo Šteinbergs, Rolands Freibergs (5.–9. klases grupā), Renārs Megnis, Kristaps Svēte (10.–12. klases grupā).
Olimpiādes finālā Rīgā cīnīsies ap 300 skolēnu.
Inta Jansone

Personība
4.-5. lpp.

Savā arodā

 Un atskan:
 „Monta
 Jakovela,
 TV3 ziņas.”

3. lpp.

Dari pats!
7. lpp.

 Papīrs Džinetas Heringas
 rokās pārtop puķēs.

 Dirģents
 Māris Sirmais:
 „Ļausim
 strādāt.
 Nevajag
 skaldīt pirms
 svētkiem.”

Otrā atskaite

 Annas Orniņas izstāde
Otrā atskaite Kuldīgas vecajā
 rātsnamā skatāma
līdz 23. aprīlim.

Mančestera. Linogriezums. 2005.

„Kuldīgā manas izstādes vēl nav bijušas, bet arī šo par personālizstādi saukt nevar, tā ir neliela ekspozīcija, kurai izvēlējos darbus, kas piemēroti konkrētajai telpai,” tā par izstādi *Otrā atskaite* saka grafiķe Anna Orniņa.

Pagājušajā rudenī viņas personālizstāde bija skatāma saloniņā *Mētras māja* Aizputē. Pēc tās kuldīdznieki mudinājuši Annu atvest darbus arī uz dzimto pilsētu. „Man

nepatīk, ja darbi saspiesti. Labāk mazāk un labi izskatās nekā pāri malām. Izvēlējos to, kas man pašai patīk, ko esmu paturējusi no dažādiem radošās dzīves periodiem,” saka māksliniece. Grafikai ikdienas steigā laika atliekot ļoti maz. Viņa ir Ventspils *Jūras vārtu* mākslinieciski izglītojošo programmu producete, atbild par izstāžu rīkošanu un iekārtošanu, veido afišas, plakātus un nodarbojas ar *Jūras*

vārtu reklāmu. „Ik palaikam piedalos kādā plenērā vai izstādē, un tad mēģinu uztaisīt ko jaunu. Vairāk darbojos datorgrafikā – taisu grāmatu salikumus, plakātus u.c.”

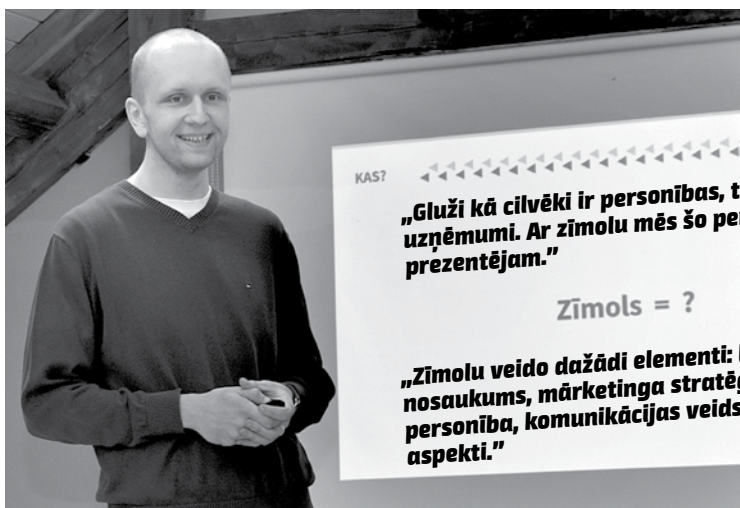
A.Orniņai Kuldīgas vecajā rātsnamā paredzēta grafikas meistarklase, bet pasākuma norises laiks vēl nav zināms.

Iveta Grīniņa, Andras Ālītes foto

Vizuālajam tēlam jārada asociācijas

Kādam jābūt labam zīmolam un kā tādu izveidot – par to Kuldīgas Mākslas namā Kurzemes biznesa inkubatora semināru ciklā *Kafija ar ekspertu stāstīja kuldīdznieks, uzņēmuma TFELDS Consulting īpašnieks Elvijs Treifelds.*

Interese par mājaslapu dizainu viņam bijusi kopš skolas laikiem. Daudz lasījis un pašmācībā apguvis prasmi to izstrādāt. Ieguvis pašnodarbinātā statusu un vairākus gadus izpildījis individuālos pasūtījumus, sadarbojies ar aģentūrām. Vienā strādājis, līdz sapratis, ka grib dibināt savu uzņēmumu. „Aģentūrā izpildīju dažādus grafiskos darbus,” stāsta E. Treifelds. „Tie bija reklāmas, bukleti, maketi, digitālie baneri, mājaslapu dizains, logo un citi vizuāli risinājumi. Bet sapratu, ka gribu pievērsties specifiskai nozarei – zīmolu identitātes izstrādei un konsultācijām.”

„Zīmolam jābūt tādām, kas vieš uzticību precei un rada vēlēšanos sevi ar to identificēt,” saka uzņēmuma TFELDS Consulting īpašnieks Elvijs Treifelds.

IEDEDZINA LOPIEM

E. Treifelds stāsta, ka vēsturiski zīmols radies Ēģiptē, kur ganāmpulku īpašnieki lopiem iededzinājuši atpazīšanas zīmes, lai cits tos nepiesavinā-

tos. Laikam ejot, arī citās valstīs sāka spiest zīmogus vai citādi iezīmēja priekšmetus ar zīmi, kas norādīja, kam tie pieder, kas tos gatavojis un ka tiem ir kaut kāda noteikta kvalitāte.

ZĪMOLS KĀ REKLĀMA

Mūsdienās zīmols vairumam saistoties ar logotipu, bet dziļākajā būtībā tas ir kopums, ko veido dažādi elementi, kas raisa konkrētas izjūtas: logo, nosaukums, mārketinga stratēģija, personība, komunikācijas veids un citi aspekti.

Tādēļ, lai izveidotu labu zīmolu un ietvertu tajā vēstījumu, jābūt izpratnei par uzņēmuma misiju, nolūkiem, stratēģiju, saziņas stilu un iespējamajiem klientiem. „Glūži kā cilvēki ir personības, tādi ir arī uzņēmumi. Ar zīmolu mēs šo personību prezentējam. Pasaulē ir daudz zīmolu, piemēram, BMW, Audi, kas savu uzdevumu pilda tik labi, ka daudzi sevi ar tiem identificē, ir to atbalstītāji un tikai tā dēļ gan paši izvēlas konkrētas

preces, gan līdzīgi reklamētājiem iesaka tās citiem,” skaidro E. Treifelds.

NEPĀRSĀTINĀT!

„Svarīgi, lai visos kanālos, pa kuriem klients pie preces nonāk, zīmolā būtu ievērots vienots stils,” uzsver E. Treifelds. „Zīmolu nevajag pārsātināt, izmantot tajā daudz krāsu un elementu. Viens no kritērijiem, kas nosaka, ka tas strādās labi: ja tas vienlīdz labi izskatās krāsains un melnbalts. Svarīgi arī, lai tas būtu starptautiski viegli uztverams un kādā valodā neraisītu negatīvas asociācijas. Zīmolam jābūt tādām, kas raisa emocijas un kas vienlīdz labi izskatās gan mazā, gan lielā formātā.”

Jolanta Hercenberga
Lāsmas Reimanes foto

JAUNA UN TALANTĪGA

„Lielā skatuve tiešām ir vilinoša”

„Domājot par to, cik ļoti mīlu mūziku, secināju, ka tā ir mana reliģija,” saka kuldīdzniece Monta Ķimene – dziedātāja un Lienes Šomasas bērnu un jauniešu vokālās studijas skolotāja.

Pati viņa dziedājusi dažādos TV šovos un kopā ar pazīstamiem mūziķiem. Eurovīzijas atlasē *Supernova* pērn piedalījies ar grupu *My Radiant You*, šogad – pati ar savu dziesmu *1000 Roses*.

VISS SĀKAS ĢIMENĒ

„Abi vecāki pēc profesijas ir mūzikas skolotāji, tāpēc es pirmo saskarsmi guvu ģimenē. Mamma Aiga jau agrā bērnībā man mācīja dziedāt, tētis Dainis spēlēja basģitāru Gunta Skrastiņa grupā *No pusvārda*, tagad spēlē grupā *Sapņu pietura*, un tas veidoja manu ieskatu mūzikas pasaulē. Bērnībā ar brāli, māsiņām un brālēniem rīkojām koncertus un uzvedumus.”

Kuldīgas mūzikas skolā Monta pabeidza vijoles klasi pie skolotājas Veltas Jūrmales. „Arī mammas māsa ir vijoles skolotāja Kandavā, un tas laikam iespaidoja mani apgūt vijoli. Vecāki atbalstīja, jo vijoles spēle ļoti attīsta muzikāli intonāfvo dzirdi. Piedalījies arī dziedāšanas konkursos. Pēc 9. klases Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā nebija šaubu, ka vēlos mācīties mūziku. Jāzēpa Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolā iestājos dziedā nodaļā par vokālisti. Iepazinos ar daudzām mana vecuma domubiedrēm, ar kuriem joprojām draudzējamies. Skola pavēra plašāku ieskatu, radīja vēlmi tiekties vēl dziļāk. Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā ieguvi mūzikas skolotājas diplomu.”

GŪST PIEREDZI ŠOVBIZNESĀ

„2000. gadā konkursā *Dziesma manai paaudzei* ieguvi 1. vietu ar Šakiras dziesmu *Whenever, Wherever*. Tolaik man bija tikai astoņi gadi, un pat nezināju, par ko dziedu,” atzīst Monta. „Tajā laikā datora nebija – klausījos kaseti, mācījos vārdus. Mammas draudzene, kura zināja angļu valodu, mani palabojā, ieteica, kā labāk. Tagad viss ir vienkāršāk, dziesmu vārdi pieejami jebkurā brīdī.”

Monta dziedājusi duetā *Madames* kopā ar Māru Katarsku: „Vidusskolas laikā iepazinos, mēdzām kopā padziedāt. Tad aizgājām katra savās gaitās, pēc laika satikāmies un izdomājām atkal

dziedāt kopā. Izdevām pāris dziesmu. Festivālā *Summer Sound 2016* mums iznāca dziedāt kopā ar reperi Ozolu un vēlāk doties viņam līdzī tūrē pa Latviju. Tagad Māra aizbraukusi uz Taizemi.”

Paģājušogad Monta *Supernovā* uzstājās kā grupas *My Radiant You* bekvokāliste, šogad – ar dziesmu *1000 Roses*, kurai vārdus un mūziku sarakstījis pati. „No 93 dziesmām manējā iekļuva 21 labākās skaitā. Man paveicies, ka brālis Roberts fotografē un filmē. Viņš uzfilmēja videoklipu, ko var apskatīt vietnē *YouTube*. Jau sen gribēju piedalīties tāda mēroga konkursā. Tas lika daudz ko uzziņāt par sevi: ko īsti gribu, uz ko esmu gatava. Katram dalībniekam tas dod ieskatu šovbiznesā.

Lielā skatuve tiešām ir vilinoša, kaut gan labprāt iesaistos dažādos projektos. Rudenī devos minitūrē kopā ar Normundu Rutuli – bija gods būt īpašajai viešņai, dziedot ar viņu duetā un uzstājoties Latvijas muižās.” Monta dzied arī septiņu meiteņu vokālajā ansambli *Lucia Voices*, Rendas un Usmas baznīcā spēlē muzikālo pavadījumu dievkalpojamos.

RADA SAVAS DZIESMAS

Pašlaik M. Ķimene pievērsusies dziesmu rakstīšanai: „Vēlos vairāk radīt un izpildīt pašas sacerēto. Pirms tam dziedāju kaverversijas. Apzināti dziesmas top jau no 15 gadiem, bet arī pirms tam esmu mājās pie klavierēm sacerējusi *skicītes*. Dziesmas top pārdomu

MONTAS SASNIEGUMI

- 2000. gadā 1. vieta konkursā *Dziesma manai paaudzei*.
- Dalība vairākos vokālajos konkursos, tostarp Latvijas Radio rīkotajās *Jaunajās zvaigznēs*.
- Dalība TV šovā *Koru kari* levas Sutugovas vadītajā Dobeles violeto ceriņu korī.
- Dalība TV šovā *Sanāciet, sadziediet*.
- Dalība repera Ozola koncerta *Laika kapsulas* turnejā.
- Dziedājusi kopā ar Normundu Rutuli.
- Viena no galvenajām lomām muzikālajā izrādē *Daniela noslēpumi*.
- Grupas *My Radiant You* bekvokāliste *Supernovā 2017*.
- Dalībniece *Supernovā 2018*.

Dziedātāja Monta Ķimene no Kuldīgas šogad LTV konkursā *Supernova* piedalījās ar savu dziesmu *1000 Roses*.

brīžos: dažreiz priecīgos, citreiz ne. Piesēžos pie klavierēm un tā brīža izjūtas ietērpju melodijās. Visas ir mīļas, un katrai savs stāsts. Saceru jau sen, bet tās dzirdēja tikai tuvākie cilvēki. Tagad vēlos radīt arī citiem. Albums nav pašmērķis, tomēr esmu par to domājusi.”

VIENS SAPNIS PIEPILDĪTS

„Es biju sapņojusi piedalīties muzikālā izrādē, un vienā jaukā dienā pazīstama meitene piedāvāja piedalīties kristīgā teātra izrādē *Daniela noslēpumi*, kurā man būtu viena no galvenajām lomām. Protams, uzreiz piekritu. Rudenī apbraukājām Latvijas pilsetas, kopā mūs redzēja ap 4000 skatītājiem, un tas bija lielisks piedzīvojums.”

Montai patīk lasīt grāmatas, pēdējā laikā aizraujas ar dzeju, šad tad kaut ko uzzīmē, mācās spēlēt arī ķeltu arfu.

„Man šķiet, ka ir diezgan viegli kļūt populāram, bet, vai tā popularitāte ir patiesa. Domāju, ka mūsdienās ļoti daudz ko var nopirkt vai mākslīgi izveidot. Ir cilvēki, kam tas patīk, bet ir tādi, kas meklē kaut ko dziļāku un īstāku. Man gribētos iet to ceļu, kas ir paties, nevis mākslīgi veidots.”

Lāsma Reimane

Montas dinamiskais darbs televīzijā

„Tā ir profesija, kurā rutīna nekad neiestājas, jo diena no dienas atšķiras ar citiem notikumiem, intervijām un tēmām,” tā par darbu TV3 ziņās saka kuldīdzniece, žurnāliste MONTA JAKOVELA.

ĒNU DIENĀ AR NĀKAMO KOLĒĢI

Monta stāsta, kā nokļuvusi TV3 ziņās: „Līdz 9. klases beigām mācījos Kuldīgas Centra vidusskolā. Atceros, kā braucu ēnot tagadējo kolēģi, raidījuma *Bez tabu* vadītāju Evelīnu Strazdiņu. Mana mamma Daiga Bitiniece ir žurnāliste, līdz ar to bērniņa lielā mērā pagāja *Kurzemnieka* redakcijā. Redzēju, kā žurnālisti strādā, un man šī vide šķita ērta un pašsaprotama. Pēc vidusskolas tomēr studēju nevis žurnālistiku, bet starptautiskās attiecības Rīgas Stradiņa universitātē. Pirms dokumentu iesniegšanas mammai spītīgi noteicu, ka viņas ceļu neiešu, tomēr pēc *bakalauriem* sapratu, ka mani interesē tieši žurnālistika. Maģistrantūrā izvēlējos medijus. Sapratu, ka jāturas pie mērķa, tāpēc pirms pieciem gadiem pieteicos praksē TV3 ziņās. Televīzijā viss bija jauns. Mēnesi pastrādāju kā praktikante, veiksmīgas sagādīšanās pēc atrados īstajā vietā un laikā, kad viena kolēģe gāja prom. Man tika dots mēnesis sevi pierādīt, tad producenti izlemšot. Mēnesis pagāja tā kā teicienā – pamet zem riteniem un tad skatās: izdzīvos vai ne. Bet es tiku galā.”

VISS PAKĀRTOTS VIENAM LAIKAM

„Mūsu ziņas sākas septiņos vakarā, bet darbdiena – agri no rīta. Vienmēr jāpatur prātā, ka septiņos ir ēters – nevar savu materiālu taisīt neizmērojami ilgi. Jārēķina laiks filmēšanai, intervijām, pēc tam scenārija rakstīšanai, vismaz stunda vai divas montāžai. Nekad nav garlaicīgi, tomēr dažreiz gribas zināt, kas gaida nākamajā dienā. Aiz katra sižeta ir interesants tapšanas process, kuru skatītājs nezina. Dažreiz esmu mašīnā sēdējusi vairākas stundas, vaktējama, kad nāks tas, kurš jāizjautā. Bet tas arī nav žurnālista uzdevums – stāstīt, cik sarežģīti nācies tikt pie intervijas.”

PAZUDIS PUISĪTIS UN BĒĢĻU KRĪZE

„Aizvadītājā vasarā, kad Dubeņu mežos pazuda puisītis Ivans, tas bija smags notikums visiem, arī medijiem. Katru dienu atspoguļojām meklēšanu, un tas bija traģiski, bet darbs jādara. Mani aizsūtīja uz Liepāju, un, kad Ivanu atrada, mums ar operatoru vajadzēja atrast šo vietu, lai saprastu, cik tālu viņš gājis un kāpēc neviens to nepamanīja. Policija vietu neatklāja, tas arī nav tās pienākums. Mēs pietājam pie kāda kunga, kurš ar meitu gāja pa meža ceļu, un prasījām, vai

2016. gada rudenī Baltijas jūra no krastiem atkāpās vairākus simtus metru, atsedzot Kolkas raga spici. Monta Jakovela stāsta: „Ar TV3 ziņu operatoru Sergeju Medvedevu devāmies filmēt. Atmiņā visvairāk palicis spēcīgais vējš – pat tuvu stāvot, viens otru knapi varējām dzirdēt.”

nezina, uz kuru pusi jābrauc. Izrādījās, viņš ir viens no grupas, kas puisīti atrada, un bija gatavs mūs tur aizvest – lai arī cilvēcīgi smagi, kā žurnālistei šī sagādīšanās ļāva sabiedrībai pavēstīt par zēna bojāejas iemesliem. Kad noticis kaut kas būtisks vai pat traģisks, ziņām pieslēdzamies tiešraidē, ziņojot par pēdējiem jaunumiem. Tas ir viens no stresa brīžiem, jo tur neko nevar izlabot – vienkārši jārunā. Ik pa laikam ziņu dienestā ir tiešraīžu treniņi, lai izvairītos no neveikliem brīžiem ēterā.”

Kad Eiropā sākās bēgļu krīze, Monta devās komandējumā uz Lesbas salu Grieķijā. „Mums ar operatoru bija izaicinājums pasniegt iespējami objektīvāku informāciju, kāpēc tik daudzi gatavi pamest savas mājas un uz ko bēgli cer Eiropā. Liels darbs jāiegulda pirms komandējuma, jo uz paplātes žurnālistiem neko nepasniedz, bija jāaskaņo filmēšana bēgļu apmetnēs, arī nelegālajās, jānokārto atļaujas. Uz Latviju atvedām vairākus sižetus, izveidojām arī dokumentālo īsfilmu.”

VALODA, NERVI UN DROSME

„Intervēt parastus cilvēkus ir vieglāk nekā politiķus, kuri bieži no atbildēm izlokās. Ja tēma sarežģīta, cenšos sagatavot ļoti precīzus jautājumus, lai tomēr saņemtu atbildi no cilvēka, kurš ar žurnālistu ne vienmēr grib runāt. Žurnālistam jābūt ar labu nervu sistēmu, jāspēj visu uztvert mierīgi. Vēl jāpievērš uzmanība valodai – vārdu krājumam ir

Pērn augustā Monta Amerikā filmēja 3x3 latviešu nometni Garezerā. Bilde tapusi O'Hāras lidostā Čikāgā: „Koletes Milleres glezna spilgti rezonēja ar manu izjūtu – jutos kā dažus centimetrus virs zemes.”

milzīga nozīme, lai ar svarīgu, bet varbūt ne izklaidējošu informāciju skatītāju tomēr piesaistītu. Svarīgas arī angļu un krievu valodas zināšanas. Zēl, ka ar krievu valodu esmu uz jūs, jo tā ļoti noderētu. Daudziem kurzemniekiem šī valoda klibo, jo augot to apkārt nedzirdējām.”

ATBILDĪBAS GARŠA

Par to, kas aiziet ēterā, ziņu dienestā atbild producenti: „Viņi veido dienas kārtību, norāda tēmas, kas jāatspoguļo, un no

Monta ar vīru Armandu, laivojot pa Gauju.

žurnālistiem gaida idejas, kā to vislabāk paveikt. Sižets ilgst divas trīs minūtes – kompakti jāspēj noformulēt galveno vēstījumu. Kad tikko sāku strādāt, man uzdeva veidot sižetu par leģionāru slimību, sagatavoju daudz jautājumu. Pēc 20 minūtēm operators pārtrauca filmēt un dusmīgi prasīja, kur es to visu plānoju likt... Vērtīgāk ir pirms intervijas izplānot sižeta *skeletu* un sagatavot dažus precīzus jautājumus.”

Monta zina arī atbildību par pateikto vārdu: „Tā sakrīta, ka

dažu mēnešu laikā mani trīsreiz iesūdzēja tiesā. Lai gan tiesvedībā žurnālists netiek iesaistīts un to kārtā juristi un producenti, tomēr skaidrs: ja tas atkārtojas, priekšnieki nav sajūsmā. Tā mācījos neteikt to, ko nevar pierādīt, lai arī tas var šķist acīmredzams, un varbūtību nepateikt apgalvojuma formā. Un jāatceras, ka tiem, kuriem uz spēles ir prestižs vai daudz naudas, būs labi advokāti.”

KURŠ ĪSTAIS?

No kurioziem Monta atceras: „Vēl prakses laikā man iedeva divas tēmas no Ministru kabineta sēdes. Jāintervē divi cilvēki, kas uzaicināti katrs par savu jautājumu, bet man nav ne jausmas, kā viņi izskatās. Vispirms *iegūglēju*, kā izskatās viens un kā otrs. Stāvam ar operatoru un gaidām. Tā kā kolēģis pieredzējis, viņš šos cilvēkus pazīst. Vienu ieraudzījis, sauc mani uz interviju. Bet es ātrumā neatpazīnu, kurš tas ir un par kuru tēmu man jājautā. Neveikli... No situācijas izgāju ar nekonkrētu jautājumu, pēc kura sapratu, kas tas par cilvēku. Jā, kādreiz man bija ilūzija, ka televīzijā galvenais ir labi izskatīties un spēt labi norunāt tekstus. Īstenībā aiz tā slēpjas milzīgs darbs.”

NO ZIŅĀM PIE DOKUMENTĀLĀ KINO

„Neprognozējamā darba grafika dēļ ieplānotais bieži tiek aizslaucīts miskastē – vakarā no kāda notikuma jāiet tiešraidē, un uz teātra izrādi netieku. Pēc darba palīdz atslēgties sports. Kādreiz profesionāli nodarbojos ar barjerskriešanu, startēju Latvijas izlasē. Tagad atslodzi rodu trenāziņu un atbrīvo prātu no liekas informācijas, kas dienā uzkrājusies. Bet, ja darbdiena beidzas pārāk vēlu, skatos iemīļotos seriālus: detektīvu, komēdijas, mistiku. Pēdējie ir *The Americans*, *House of Cards*, *This is Us*, *Big Little Lies*.

Kino ir tēma, kas man kopīga ar vīru Armandu. Iepazināmies pasaules latviešu ģimeņu nometnēs 3x3, kad bijām vēl mazi. Tagad veidojam dokumentālo filmu par 3x3. Armands ir kinooperators, beidzis Eiropas Filmu koledžu. Pagājušajā vasarā bijām Amerikā, filmējām diasporu, kas trimdā visus šos gadus uzturējusi latvietību. Šovasar brauksim uz Vāciju, decembrī uz Austrāliju. Ar vīru sastrādāties ir viegli – saprotamies no pusvārda. Dažreiz aizdomājos: ja būtu vairāk laika, gribētu Kultūras akadēmijā studēt režiju. Un, protams, brīvdienās tikt uz Kuldīgu – tie ir mani svētki.”

Lāsma Reimane

Latvijas korierem – domājošus, izglītotus, spējīgus vadītājus

4. maijā 18.00 Nacionālajā bibliotēkā Rīgā ap 800 koristu papildīs ieceri – muzikālo laboratoriju *Latvijas komponisti Latvijas simtgadei*. Trīs gadus to lolojis māksliniecisks vadītājs, Valsts akadēmiskā kora *Latvija* diriģents MĀRIS SIRMAIS. Starp dalībniekiem būs arī Kuldīgas kamerkoris *Rāte*, un martā viņš bija ieradies paklausīties *Rātes* dziedājumam. Sākot sarunu ar Kurzemieņu, diriģents apjautājas: „Vai Kuldīgas mūzikas skola pēc remonta ir tik skaista, kā visur runā?” Saņēmis apstiprinošu atbildi, M.Sirmais solījās drīz par to pārliecināties pats.

Lai gan dziedātāji neatceras, kad jūs Kuldīgā būtu diriģējis kopkori, saprotu, ka mūsu pil-sēta jums nav sveša.

Kuldīga man kļuvusi ļoti īpaša. Kādreiz ar Kurzemi nebija nekāda sakara, bet ar kori *Kamēr...* to iepazīnu. Jūrkalnē bija kora nometnes, turp iznāca braukt caur vai gar Kuldīgu. Kopš man Jūrkalnē ir zemes gabals, Kuldīgas *rimčiks* un tīrums ir galvenās iepirkšanās vietas. Ja tīrums vaļā, vispirms eju turp, trūkstošo piepērku *Rimi*. Šoreiz pat neatbraucu strādāt, bet paklausīties mēģinājumam.

Ko nozīmē muzikālā laboratorija *Latvijas komponisti Latvijas simtgadei*?

Ideja ir ļoti nozīmīga, pieļauju, ka arī ārpus valsts. Ap 80 komponistu speciāli rakstīja darbus, koris *Latvija* tos izdziedāja koncertos, un pēc katra koncerta diriģenti, mākslinieciskie vadītāji un koristi izsijāja tos, kas viņiem šķita visuzrunājotākie. Jo tuvāk nāk fināla koncerts, jo grūtāk pateikt, vai izvēle pareizā. Jāizvelk esence, bet skaistu darbu ir ārkārtīgi daudz.

No Kurzemes iesaistīti trīs kolektīvi – bez *Rātes* arī divi no Liepājas. Tā kā 23 gadus esmu strādājis ar amatierkori *Kamēr...*, simtgades projektā mērķis bija radīt pēc iespējas lielāku pienesumu. Nevis svētkus notrallināt – atšaut šampanieti, izdzert, izmazgāt glāzi un dzīvot tālāk, bet atstāt pienesumu kultūrai.

Nav noslēpums, ka latviešu koru kultūrai pasaulē seko daudzi mūsu jomas cilvēki. Ir nācijas sēdēt starptautiskos konkursos, kur, piemēram, indonēziešu koris dzied latviešu mūziku latviski. Par japāņiem un amerikāņiem nerunājam. Tas noticis, pateicoties mūsu izcilākajiem korieriem, kuri konkursos pasaulē iegūst augstas vietas, tā nesot mūsu kultūru.

Repertuāru izsijāja diriģenti, bet kas izvēlējās korus?

Latvijas Nacionālais kultūras centrs, raugoties pēdējo gadu skates rezultātos. Tika uzrunāta visa Latvijas koru elite, es teiktu – spēcīgie kori. Piedalīšies 21 kolektīvs.

Dziesmu svētkos jārespektē gan mantojums – tautasdziesma un tas, kas radīts akadēmiskajā žanrā, –, gan tas, kas šodien radīts ar domu, ka iesakņosies nākotnē. Tas ir dabiski, ka svētkos ir konkrēti uzdevumi. Bet dižkoncerts

balstīts izcilākajos latviešu koros un izcilākajos komponistos, kuri radījuši jaundarbus, gaidot valsts simtgadi. Projekts ir unikāls – domāju, šādu piemēru nekur citur neatradīsiet.

Dziesmu svētkos saprotam: māksliniecisks padome izlēmusi repertuāru, tas arī jādzied; gribot vai negribot konkrētās dejas jādejo arī tad, ja esat B grupā. Vari diskutēt, cik gribi! Bet šeit bija iespēja izvēlēties. No kopējās aptaujas izveidojām esenci, par kuru atdots visaugstākais vērtējums. Tad jāvēl katram korim izvēlēties sev tuvāko. Noteicām tikai minimumu – vismaz astoņi skaņdarbi. Mērķis nav iestudēt kopdziedāšanu un pēc koncerta mierīgi aizmāstīt notis ciet. Ja zini, ka dziesmas esi iemācījis, vari tās dziedāt jebkurā koncertā, starptautiskā konkursā vai festivālā, saprotot, ka dziedi augsta līmeņa mūziku.

Vai dižkoncerts būs arī ierakstā?

Ierakstīti ir visi kora *Latvija* koncerti, arī lielais koncerts būs. Pats galvenais, ka atsakāties no briesmīgas izrādīšanās un notis būs pieejamas jebkuram interesentam.

Vai jebkurš koris varēs tās izdziedāt?

Tas nav mūsu mērķis. Šie nav Dziesmu svētki. Man bija tā misija šiem svētkiem iziet cauri 2008. gadā, kad biju māksliniecisks vadītājs. Ticiet man – arī daudzi mana aroda pārstāvji teica: „Nu, Sirmais! Tu repertuārā esi ielicis tādas dziesmas! Neko nesaproti no Dziesmu svētkiem.” Bet es jau tolaik teicu, ka nevajag spiest visiem korieriem dziedāt vienu un to pašu. Paskatieties uz deļotājiem – cik viņiem grupu! Kā var sešdesmitgadniekam likt lēkt tikpat augstu, cik sešpadsmitgadniekam? Vai tāpēc cilvēkam gados jāapvainojas, ka viņš nespēj izlēkāt? Vai sešpadsmitgadnieku var piespiest deļot to, ko var nodeļot tikai 80 gados? Kur te loģika?

Lauku kolektīvos objektīvu vai subjektīvu apstākļu dēļ trūkst dziedātāju, jo iedzīvotāju ir tik maz, ka labākajā gadījumā dzied tikai trīs vīri. Vai tas nozīmē, ka repertuārs un mūsu kultūras mantojums lai nogrimst līdz ar šo lauku kori? Kāpēc tā pati Kuldīga spridzina ar savu skaistumu, lai gan iedzīvotāju skaits samazinās

Māris Sirmais: „Ja runājam par nopietnību un dziļumu, nekas labāks par konkurenci pasaulē nav izdomāts. Kamēr katrā profesionālajā kolektīvā aiz viena cilvēka nestāvēs vismaz 15 un neelpos pakausī, tikmēr darba tikums slidēs lejā.”

Diriģents Māris Sirmais Kuldīgā sarunā ar kamerkori *Rāte*, gatavojoties 4. maija dižkoncertam *Latvijas komponisti Latvijas simtgadei*.

tāpat kā citur? Ir svarīgi nevis skatīties uz lejasgalu un ņaudēt, bet uzdot uzdevumus tiem, kuri gatavi tos izpildīt. Viss sākas ar vadītāju: ja viņš ir domājošs, izglītotis un spējīgs, tad izceļ arī savu kolektīvu.

Tajā pašā 2008. gadā bija skaņdarbi, par kuriem skaļi brēca puse diriģentu: Ešenalda *Aizej, lietņi*, Maskata *Jāņu dziesma*. Pagāja daži gadi, un šīs dziesmas Dziesmu svētku repertuārā atkarojas, jo tās bija skaistākās.

Ko sakāt par šigada svētku repertuāru? Nesumu māksliniecisks vadītājs – klausos no malas. Ir kas skaists, bet liela novatorisma nav. Pagaidām uz to skatos labestīgi: ļausim strādāt. Nevajag skaldīt pirms svētkiem. Piemēram, pagājušajos vienu darbu uzrakstīja Uģis Prauliņš. Nesaku, ka sliktu, bet pēdējā brīdī. Organizatoriem bija

pārliecība, kas tas vajadzīgs, ka tā būs kulminācija. Kaut kā neizdevās.

Radās jautājums, kādēļ Dziesmu svētkos notiek tas Riodežaneiro karnevāls ar bungu ritmiem, kas mūsu mentalitātei ir ievazājums no citām kultūrām. Protams, ievazājumu ir daudz, bet šis bija ļoti uzkrītošs. Šķiet, ka tas ir pārpratoms: tevi ved pie kulminācijas, bet neiznāk...

Savukārt, kad Rīga bija Eiropas kultūras galvaspilsēta, deļotājiem lieluzvedumā *Lec, saulīte!* finālā bija Tigula dziesma. Arī toreiz režisors bija Elmārs Senkovs, skatītāji Mežaparkā sēdēja tur, kur parasti koristi, bet skatītāju laukums bija nokaisīts ar mulču. Sākumā visi bija šausmīgi pret, bet koncerts izdevās fantastisks! Ar viedokli pirms notikuma jābūt uzmanīgam.

„Tas latvietis, kurš dzīvo tepat un katru nedēļu iet uz mēģinājumiem (jā, ar prieku, bet, ieguldot brīvo laiku, lai uzturētu latvietību), paliek mulķa lomā, jo viņa tuvākie uz tiem svētkiem nemaz nevar tikt.”

Ar labestīgu greizsirdību skatos uz deļotājiem. Viņiem dižkoncerti ir normāla parādība: savāc eliti un uztaisa grūtas, bet skaistas lietas, par kurām visi ir sajūsmā. Nozare plaukst. Bet koros kaut kā gadījies, ka visi ņaud: „Vienkāršāk, vienkāršāk, dodiet tikai popdziesmas, citu neko mums nevajag.”

Uzskats ir: „Kāpēc nabaga lauku korītim tā jāmokās?”

Tieši tāpēc repertuāru vajag sadalīt kategorijās, objektīvi izvērtējot katra kora varēšanu. Neatbalstu tādas lietas kā tagad Dziesmu svētkos. Ir māksliniecisks vadības uzstādījums: *Lauztās priedes* jādzied visiem. Kāda jēga? Ja kolektīvs to nevar savā organismā, tad nevajag vilkt līdzī citiem. Mums pietiek koru, kuri grib un var. Tas nevienam nav pārmetums. Tā ir objektīva situācija.

Ko sakāt par aļotāžu ar Dziesmu svētku biļetēm?

Biju Amerikā. Es nezinu. Pateikšu godīgi, ka šie ir pirmie Dziesmu svētki, kuros uz koncertiem pat virsdiriģentiem nav neviena ielūguma, lai apšēstos pats vai kāds no ģimenes. Esmu samaksājis 200 eiro, lai nopirktu četras biļetes. Pirku kā visi – *Bīlešu paradīzē*. Neesmu runājis ar kultūras ministri (Daci Melbārdi – aut.), bet viņa ļoti pārdzīvoja – emocionāli bija novesta gandrīz līdz demisijai. Principā godīgi būtu, ja biļetes vispirms proporcionāli tiktu dalībniekiem. Galu galā bez viņiem un ģimeņu atbalsta nenotiktu ne Dziesmu svētki, ne vispār nacionālā kustība, kultūras uzturēšana. Es runāju par tiem, kuri to dara ikdienā, nevis par kampaņu. Redz, mēs tāda stilīga latviešu ģimenīte, mums viss ir *čikiniēkā* – dzīvojam un pelnām Londonā, bet uz Dziesmu svētkiem gribam atbraukt. Un mums nospļauties, ka tas latvietis, kurš dzīvo tepat un katru nedēļu iet uz mēģinājumiem (jā, ar prieku, bet, ieguldot brīvo laiku, lai uzturētu latvietību), paliek mulķa lomā, jo viņa tuvākie uz svētkiem nemaz nevar tikt. Jāsāk ar kolektīviem,

lai katram dalībniekam ir vismaz viena biļete.

Kur ir tas fenomens, ka latvieši dzied, deļo, kopj citu amatiermākslu, nesāņemot atlīdzību?

Koristi to vēl dara, bet aizvien mazāk. Jā, deļotāju skaits aug. Viņu priekšrocība – tagad ir moderni dzīvot kustībā, pareizi ēst un apmeklēt lielveikalus. Tās reliģijas ienākušas arī mūsu sadzīvē. Paskatieties, kādi ir lielveikali! Sava pasaule, kurā ģimene var pavadīt laiku, kur viss pārdomāts. Arī kultūras centri, kinoteātri pārtop – līdzās ir boulinga zāles, trenāžieru centri. Ko tik vēlies! Interesanti, kurā virzienā viss iegrīžas. Ja jāizvēlas starp baznīcu un sportu, uz ko iet sabiedrības treknākā daļa? Protams, uz sportu. Deļo ir kustība, fitness, par ko nav jāmaksā, tas ir prieks, mūzika, tikšanās ar foršiem cilvēkiem, sadzīvīvisks *tusiņš*.

Bet dziedāšana taču arī ir saistīta ar veselību – attīsta elpošanu...

Protams, protams. Bet process ir daudz pasīvāks. Pasaule stipri griežas vizualizācijas ziņā. Paskatieties, kas notiek ar telefoniem, planšetēm! Honkongā tu pa ielu nevis ej, bet tiec iegrūstis plūsmā, kas nes. Un visiem acis piekaltas viedierīces ekrānam. Gribas pajautāt, kad viņi pēdējo reizi paskatījušies debēs. Kaut gan tur nav, ko redzēt: vienmēr ir smogs.

Vizualizācijas laikmetā cilvēki vairs negrib mūziku tikai klausīties. Arī populārākie mūziķi skatuves taisa milzīgu šovu. Nav tā, ka dziedātājs nostājas un dzied. Vajag nezin kādu dimensiju ekrānā, šokējošas lietas. Klausoties mūziku bez bildēm, jābūt bagātai iekšējai pasaulei, lai tajā brīdī justos gana piepildīts.

Koru kultūra taču nezudīs! Mēs visi gribam tam ticēt. Bez naivisma, bez ticības un cerības nemaz negribas dzīvot, bet sūrā realitāte ir tāda: koru skaits saglabājas, bet iekšējā darbība mazinās. Un nevajag skatīties tikai uz svētku gadu – tas ir mā-

nīgi. Tad visi grib dziedāt kaut vai viena iemesla pēc: „Zinu, ka biļeti nedabūšu, tad vismaz būšu noslēguma koncertā iekšā. Ja Dieviņš kaut cik devis balsi un dzirdi, pusgadā iemācīšos repertuāru, un diriģents būs laimīgs, ka atnāk kāds tenors.”

Bet tā jau ir tā ēsma, ar kuru diriģenti dziedātājus ķer. Vismaz skolu koros.

No vienas puses, labi, bet, ja runājam nopietni, dziļums neslēpjas tajā farsā. Jārūnā par ikdienu – par to, kas starp Dziesmu svētkiem. Tā ir istā patiesība, nevis uzpūderētā simtgade. Kā teica Knuts Skujenieks: runāsim par to, kas notikis simtu pirmajā, simtu otrajā gadā, jo tā ir istā dzīve.

Kā vērtējat jaunus diriģentus?

Šī profesija vairs nav tik aktuāla kā manā studiju laikā. Tomēr diriģenti ir dažādi. Ir talantīgi un darbināmi. Ir ļoti laba. Lai Dievs nedod, ka tie, kas Latviju vadīs valsts vai pašvaldību līmenī, akli nesekotu tikai rietumu kultūrai. Jānovērtē, kas mums tiešām labs, lai arī ar to padomju laikiem nācis. Arzēmieki mūs apskauz siekalojoties. Tikko biju Amerikā, universitātē Omahā. Ap 25 tūkstošiem studentu, milzīga mūzikas no-daļa, es strādāju ar trim kolektīviem. Viņi nespēj noticēt, ka bērni var mūziku mācīties valsts vai pašvaldības dotētā skolā. Students par mācībām maksā 25 000 dolāru gadā. Mums šķiet, ka amerikāņi ir izlaidības kalngals. Pirmajā brīdī šķiet, ka šo ļumīgo masu nevarēs savākt nevienas pasniedzējs. Bet sūrā realitāte ir tāda: koru skaits saglabājas, bet iekšējā darbība mazinās. Un nevajag skatīties tikai uz svētku gadu – tas ir mā-

naudu. Tagad bērniem bieži saku: „Nediskutē – dari! Tu nevari zināt, vai šis vai tavs priekšmets, ko māca skolā, tev dzīvē būs vajadzīgs. Neesi vēl izaudzis tik liels, lai diskutētu.”

Inguna Spuleniece

Latvijas komponisti Latvijas simtgadei

• Trīs gados tapušas 74 komponistu dziesmas *a cappella*, kas atklāj piecas stihijas: uguni, ūdeni, zemi, debesis un mīlestību.

• Valsts akadēmiskais koris *Latvija* diriģenta Māra Sirmā vadībā tās pirmatskaņojis piecos koncertos Nacionālajā bibliotēkā.

• Kormūzikas repertuāram šādi dots grandiozs pienesums, kas ikvienam drīz pilnībā būs pieejams nošu izdevniecības *Musica Baltica* mājaslapā.

• 4. maijā Neatkarības deklarācijas pasludināšanas dienā ap 20 dziesmu skanēs dižkoncertā Nacionālajā bibliotēkā. Tajā piedalīsies trīs profesionālie kolektīvi – Valsts akadēmiskais koris *Latvija*, Latvijas Radio koris un Rīgas kamerkoris *Ave Sol* – un 20 jauktie pašdarbības kori. Kopā ap 900 dziedātāju.

• Komandā darbojas arī režisors Elmārs Senkovs, scenogrāfs Mārtiņš Vilkārsis, videoprojekciju autors Artis Dzērve, gaismu mākslinieks Mārtiņš Feldmanis.

Kad jauns cilvēks saprot, ka grib būt diriģents?

Nav noteikta brīža. Daudzi kora vai orķestra diriģenti pie šīs sajūtas nonāk atšķirīgā vecumā un situācijās. Man daudzi draugi bijuši izcili mūziķi – spēdēkļi orķestrī, bet vienā brīdī jutuši, ka orķestra instrumenta pārzināšanu nepietiek, ka vilkme un vēlēšanās ir vadīt lielu kolektīvu. Tā viņi arī citiem nodod savas iemaņas un zināšanas. Mans gadījums nav no ikdienišķajiem. Mācījies Dārziņa skolā. Līdzko puikām bija balss lūzums un beidzās zēnu kora posms, automātiski jāmacās diriģēt. Tas bija no 7., 8. klases. Man tas ļoti nepatika, jo gribēju kļūt par dziedātāju – biju saslimis ar operu. Tolaik dziedāju solo brīnišķīgā iestudējumā *Mazais skursteņlaukiņš*, zēnu koris uzstājās izrādē *Boriss Godunovs*. Man operā bija caurlaide – gāju jauni cilvēki. Labu kadru pienesumu devusi Rīgas Doma kora skola, pateicoties Jāņa Erenštreita neatlaidīgajai cīņai, lai atdalītos no Dārziņa skolas. Manuprāt, Mediņa skola kļuvusi pelēkāka.

Esmu no tiem, kuri uzskata, ka tik daudzās reģionālās mūzikas vidusskolas nav vajadzīgas, tomēr šo skolu sistēma, kas mantota no padomju laikiem, ir ļoti laba. Lai Dievs nedod, ka tie, kas Latviju vadīs valsts vai pašvaldību līmenī, akli nesekotu tikai rietumu kultūrai. Jānovērtē, kas mums tiešām labs, lai arī ar to padomju laikiem nācis. Arzēmieki mūs apskauz siekalojoties. Tikko biju Amerikā, universitātē Omahā. Ap 25 tūkstošiem studentu, milzīga mūzikas no-daļa, es strādāju ar trim kolektīviem. Viņi nespēj noticēt, ka bērni var mūziku mācīties valsts vai pašvaldības dotētā skolā. Students par mācībām maksā 25 000 dolāru gadā. Mums šķiet, ka amerikāņi ir izlaidības kalngals. Pirmajā brīdī šķiet, ka šo ļumīgo masu nevarēs savākt nevienas pasniedzējs. Bet sūrā realitāte ir tāda: koru skaits saglabājas, bet iekšējā darbība mazinās. Un nevajag skatīties tikai uz svētku gadu – tas ir mā-

naudu. Tagad bērniem bieži saku: „Nediskutē – dari! Tu nevari zināt, vai šis vai tavs priekšmets, ko māca skolā, tev dzīvē būs vajadzīgs. Neesi vēl izaudzis tik liels, lai diskutētu.”

Inguna Spuleniece

„Viss atkarīgs no vadītāja. Ja tas būs harizmātisks, tad cilvēki gribēs nākt. Tad dalība kolektīvā viņiem būs psiholoģiskais SPA.”

Maija Tabaka, Džemma Skulme, Ieva Iltnerē, Vija Zariņa, Sandra Krastiņa, Dace Lielā, Frančeska Kirke, Biruta Delle, Līga Purmale, Helēna Heinrihsone, Aija Zariņa, Inta Celmiņa – 12 sievietes, kuru vārds mākslas mīļotāju aprindās neprasa paskaidrojumus. Augsti vērtēto gleznotāju darbi līdz 6. maijam apskatāmi Kuldīgas Mākslas namā.

Autores pārstāv dažādas paaudzes, darbi tapuši atšķirīgos periodos, un no katras bagātīgā veikuma aplūkojama viena viņu raksturojoša glezna. Vienojošais: visas uzskatāmas par 20. gadsimta 2. puses klasiķēm, visas ir arī sievietes. Kā norāda izstādes kurators Uldis Pētersons, nosaukums *12 sievietes* drīzāk jāuztver kā provokācija, jo tēma nebūt nav sievietes – būtisks ir pats mākslas darbs un tā autores dzimumam ir diezgan maza nozīme.

Vijas Zariņas lielformāta glezna *Dienvīdus* iepriekš rādīta personalizēta projektu *Paralēli*, ko māksliniece veidoja kopā ar dzīvesbiedru Kasparu Zariņu un par ko pērn saņēma LTV apbalvojumu *Kilograms kultūras*. „Stāsts ir par vasaru, tās smaržu, par to sajūtu, kad dienvīdū saule ir augšā, ēnu nav, sisina sienāži un smaržo nopļauta zāle – es to ļoti gribēju uzgleznot!”

„Esmu grāmatu fans,” par gleznu *Viela pārdomām* stāsta autore Ieva Iltnerē. „Nejauši sāku gleznot bibliotēku, grāmatu plauktus, mugurīņas: kārtīgas grāmatas, sabrukušas. Plauktiem bija milzīga piekrišana. Varbūt tas saistīts ar to, ka mājās grāmatu kļūst aizvien mazāk, it sevišķi jauniešiem, kuri daudz pārvācas, skatās datorā vai varbūt iet uz bibliotēku. Bet tādiem cilvēkiem kā man grāmatu ir daudz, un šai meitenei tās ir uzkrītušas, un viņa pati lasa. Jūtu, ka man tās visu laiku kaut kur blakus ir.”

„Labai mākslai nav dzimuma”

Pārdomās dalās divas autore, kuras pagodināja izstādes atklāšanu 23. martā: Vija Zariņa un Ieva Iltnerē.

Vai piekristat apgalvojumam, ka mākslai nav dzimuma?

V.Zariņa: – Principā labai mākslai nav dzimuma. Ja kaut kas nav kārtībā, nav attaisnojuma, vai tu esi sieviete vai vīrietis, jo principā tiek vērtēts pats mākslas darbs. Lai gan var just, vai to gleznojusi sieviete vai vīrietis. Ne vienmēr, tomēr diezgan bieži. Taču vēlreiz uzsveru – tas nepazemina vai nepaaugstina latīņu prasībai pēc kvalitātes.

I.Iltnerē: – Dzimuma jautājums ir ļoti aktuāls. Kas vispār ir sieviete? Es neuzskatu, ka pie mums eksistē kāda diskriminācija. Bet varam tādā veidā klasificēt – taisīt suņu izstādi, zirgu izstādi, sieviešu gleznu, vīriešu gleznu, homoseksuāļu gleznu. Man liekas, ka laika atliek aizvien mazāk, cilvēks izšķīst sīkumos, un vajag āķi, lai piesaistītu skatītāju. Mākslinieks ir ar sevi, viņš ir savā ceļā un glezno. Tas ir ku-

ratora mērķis – izdomāt to āķi. Šai izstādei nosaukums arī varēja būt cits, bet domāju, ka *12 sievietes* ir superīgs. Man Ņujorkā bijusi izstāde *Women painting women* (*Sievietes glezno sievietes*), kur mēs bijām ar Frančesku Kirki un Helēnu Heinrihsone, un arī tas bija forši izdomāts. Tas drīzāk ir tāds marketingings. Šīs pašas bildes izliekam citā kontekstā, varbūt tās arī citādāk izskatās, bet bilde ir materialitāte – tā nemainās. Konteksts ir šīsdiēnas realitāte. Mēs visi gribam, lai uz izstādi kāds atnāk, nofotografē, varbūt ir skandāls, pilni ziņu portāli, bet ar pašu bildi vai mākslinieka eksistenci tam nav nekāda sakara.

Bet vai sevi neizjūtat kā mākslinieci un tieši sievieti?

V.Zariņa: – Es, protams, nejutu kā bezdzimuma būtne – man ir dzimums, bet gleznotāja profesija fiziski ir ļoti smaga. Arī garīgi ļoti grūta. Bet fiziski vienmēr jābūt

formā, it sevišķi, kad jāglezno lieli formāti. Bet man tas tik ļoti patīk, ka es par to pat nedomāju – izdaru un priecājos, ja rezultāts apmierina. Jāatzīst, ka lielajiem formātiem man audeklu velk vīrs (mākslinieks Kaspars Zariņš – aut.), un šajā ziņā jūtos kā sieviete. Tajā brīdī atļaujos būt vāja, un man tā patīk. Otrs mans darbs, kas arī saistīts ar mākslu, – es jau gandrīz 20 gadus esmu pedagoģe Mākslas akadēmijā, un šīs abas lietas mani dara laimīgu. Katrā ziņā vīrietim būt pedagoģam ir mazliet citādāk nekā sievietei, it sevišķi tad, ja akadēmijā vairāk studē meitenes un puisi ir ļoti maz. Tomēr tas latīņu nepaaugstina vai nepazemina, jo attaisnojuma nav: ja esi tādu darbu izvēlējis, tad dari!

I.Iltnerē: – Mani dzimuma jautājums nenodarbina. Mani nodarbina cilvēka iekšējā brīvība.

Vai karjerā ir gadījušās situā-

cijas, kurās kaut kas notiek tieši jūsu dzimuma dēļ?

V.Zariņa: – Drīzāk dažkārt kaut kas nenotiek tāpēc, ka es esmu sieviete akadēmiskajā vidē. Pat nezinu, kā to pateikt... Sievieteit tas nav vieglākais ceļš – Mākslas akadēmijā būt starp vīriešiem profesoriem. Pasniedzēju vidū sievietes joprojām ir mazākumā. Karjeru veidot ir grūtāk. Es ceru, ka laika gaitā tas mainīsies, jo, ja sakām, ka dzimumam nav izšķirošas nozīmes, tad tā vajadzētu būt – jābūt profesionālim, un viss.

Mēdz runāt par tā sauktajiem stikla griestiem: iespējas it kā visiem vienādas, bet patiesībā tā nav.

I.Iltnerē: – Es drīzāk esmu jutusi paaudzes ierobežojumus – nevis stikla griestus, bet gan dzelzs priekškaru. Kādas iespējas tagad ir jauniešiem: apmaiņas programma *Erasmus*, viņi zina valodas! Vienlaikus ir milzu konkurence –

nevienam vairs nav ilūziju, ka kādu, kurš forši glezno, uzreiz milēs un lolos. Ir nežēlīga cīņa. Bet vienalga – tā izolācija agrāk bija, un provinciālā izjūta kaut kādā ziņā iespaidu ir atstājusi. Ja tagad būtu jaunāka, daudz kas būtu citādi. Apskauzu tos, kuri Mākslas akadēmijā mācās tagad, lai gan bieži arī tās ir ilūzijas. Zinu cilvēkus, kuri aizbraukuši uz Parīzi vai Ņujorku, – nav tā, ka viņi uzreiz tiek iekšā labākajās galerijās. Tas ir pašsaprotami, ka jābūt ļoti talantīgam, bet vajadzīga arī veiksmē, harizma un daudz kas cits. Bet mums katram iekšā ir kādi stikla griesti, tāpēc mani uzrunā jautājums par iekšējo brīvību, nevis dzimumu. To saka visas mākslinieces: kad gleznoju, es jau neesmu sieviete – esmu indivīds, kurš grib parādīt savu iekšējo pasauli, sevi realizēt.

Maija Jankovska
Lāsmas Reimanes foto

Uzzied papīra puķes

DARI PATSI!

Bijusī kuldīdzniece Džineta Heringa no papīra veido lielus, telpiskus objektus pasākumiem un dāvanām draugiem, tā lietderīgo apvienojot ar patīkamo.

Vairāk nekā desmit gadus Džineta dzīvo Rīgā. Viņa strādā pasākumu organizēšanas aģentūrā *Attach*, un hobijs noder arī darbā.

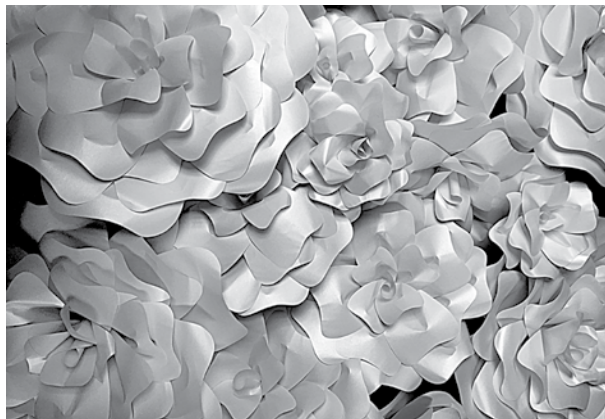
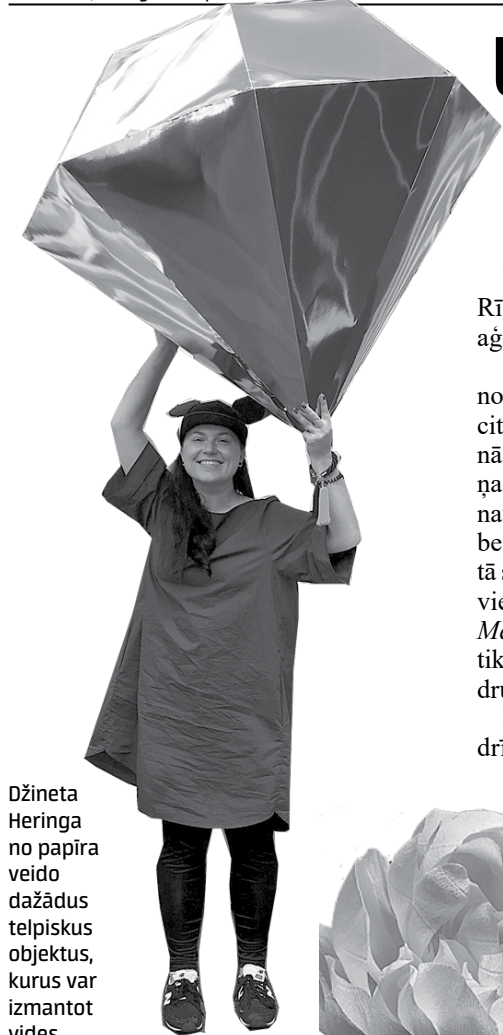
„Visu esmu apguvusi pašmācībā – mēģinot, darot atkal un atkal, iedvesmojoties no citiem, kuri dara ko līdzīgu. Pirmā iedvesma nāca no kādas meitenes Sanfrancisko – viņas darbus ieraudzīju internetā. Bet tā jau nav, ka aizraušānās radās tukšā vietā. Esmu beigusi Kuldīgas mākslas skolu un Liepājā tā sauktos lietišķos. Papīrs kā materiāls man vienmēr patīcis. Agrāk strādāju tipogrāfijā *Mcabols*, redzēju, ko no tā var uztaisīt – ne tikai apgleznot vai apzīmēt, bet arī izmantot drukā, locīt origami.”

Džineta uzskata, ka stils, kādā viņa strādā, drīzāk saucams par kolāžu: katrs dekors

tiek salipināts no daudziem gabaliņiem. Pasākumiem tiek taisīti gan ziedi, gan ģeometriskas figūras. „Manus dekorus izmanto pasākumu aģentūras – sākot ar kāzām un beidzot ar korporatīviem pasākumiem un prezentācijām. Objekti der gan galda, gan telpas rotāšanai,” teic Dž.Heringa.

Nesen, apsveicot draudzeni ar bērniņa piedzimšanu, viņa uzdāvinājusi papīra ziedu lampu – gan skaistumam, gan gaismai pie bērna gultiņas. „Sākumā veidoju dekorus, bet sapratu, ka tie top tikai vienam pasākumam. Bet ko pēc tam? Radās doma mūžu paildzināt, izveidojot to kā lampu.” Interesentiem jāapbruņojas ar pacietību – viens liels zieds prasa vismaz trīs rūpīga darba vakarus.

Džineta Heringa no papīra veido dažādus telpiskus objektus, kurus var izmantot vides rotāšanai.

KAS VAJADZĪGS.

Lai veidotu papīra ziedus, vajadzīgs laiks, plaša vieta – no visa atbrīvots galds, līmes pistole, šķēres, speciāls folijas kreppapīrs, kas nepļīst, kuru var viegli veidot un ilgāk saglabāt (nopērkams ziedu un floristikas veikalos), kā arī sagatave, kurā ziedu plaucēt. Sagatavi veido pēc papjēmašē metodēs – no piepūsta balona, avīzēm un PVA līmes.

Kad sagatave sakaltusi, tai nogriež augšējo daļu, kurā pēc tam veido ziedlapas. Katru izgriež un sagataves kausiņā ielīmē ar karsto līmi. Lapiņas pieaudzē, līdz sasniegta vēlamā forma un izmērs.

Pārsvārā Džineta veido vienu lielu ziedu, kam aizmugurē iestiprina āķīti – aiz tā rotājumu var pielikt gan pie sienas, gan griestiem gluži kā gleznu vai lampu. Var uztaisīt vairākus ziedus un dekorēt galdu, krēslu, citas virsmas. Vienkāršāku var taisīt arī no dažādu krāsu aplikāciju papīra – katru lapiņu izgriež un salīmē. Tas ir ātri un viegli. Pēc tam ziedus var vērt kā virtenes, līmēt kā gleznu.

Inguna Spulniece, Džinetas Heringas arhīva foto

DIZAINA VĀRDNĪCA

Terīne galvā

Ieva Rupenheite, īpaši Kurzemniekam

Vai kādam mūsdienu cilvēkam ir mājās servīze, kuru liek galdā augstos godos? Ja nu laimīgi izdodas piemeklēt vienādas glāzes vai krūzītes, šķīvji ierasti ierodas no cita operas cēliena.

Vesela servīze saistās ar kaut ko pār-laicīgu, ar zināmu labklājības ilūziju – kā balts priekšauts vai pieclatnieka broša. Taču servīzes, lai arī savas galdvietas ieņēmušas pasen, tomēr joprojām tiek ražotas, pirktas un dāvinātas.

Viena no Eiropā senākajām manufaktūrām, kas attīstīja servīžu ražošanu, ir britu uzņēmēja Džošaļa Vedžvuda ražotne, kurā 1762. gadā top krēmkrāsas servīze karalienei Šarlotei. Pāiet 11 gadu, un ražotne iekaro arī citu karaļnamu labvēlību.

1773. gadā top servīze Katrīnai II. Katru no 952 (!) servīzes priekšmetiem rotā atšķirīga Anglijas ainava, bet vadmotīvs ir mazītiņa, jauka, zaļa vardīte vairogā – kāds no Katrīnas II īpašumiem atradies varžu purvu tuvumā. Savukārt greznās un slavenās Sevras porcelāna fabrikas mākslinieki savas labvēles Marijas Antuanetes piena servīzes dizaina iedvesmu smēlās sievietes krūts formā.

Kuldīgas rātsnamā nesen bija izstāde no Rīgas porcelāna muzeja krājuma – sešas servīzes. Priekšmeti raksturoja konkrētu laiku vai tendenci no porcelāna ražošanas pirmsākumiem Latvijā – no 19. gadsimta beigām līdz 20. gadsimta 90. gadiem. Kā min krājuma glabātāja Iliana Veinberga, izvēlētas pusdienu servīzes, jo tām piemīt formu daudzveidība, bagātīga estētika, turklāt muzeja pamatekspozīcijā tās grūti pilnībā parādīt apjoma dēļ.

Servīzes darinātas arī Latvijas brīvvalsts laikā, un tās apgleznoja brīnišķīgi mākslinieki, piemēram, aprakstā par sešām kolekcionāra Pētera Avena servīzēm var lasīt: „Servīzes apgleznojuma iecūtiģi tvērt muižnieku ligzdas nostalgiskā atmosfēra un mīlestības pilnā attieksme pret dabu. (...) Tatjana Rozenšilde-Paulina dzimusi 1915. gadā Petrogradā jurista barona Aleksandra Rozenšilda ģimenē, kura pieder

senai ar Latgali saistītai muižnieku dzimtai. Pēc revolūcijas ģimene pārcēlusies uz Latviju. Viņa mācījusies pie pazīstamā gleznotāja Konstantīna Visotska, neilgi strādājusi Kuzņecova fabrikā. Pēc kara absolvējusi Latvijas Universitātes Filoloģijas nodaļu, specializējusies mākslas vēsturē. Tikusi represēta un kopā ar vīru izsūtīta uz Tomskas apgabalu. Pēc atgriešanās Rīgā kopš 1955. gada – mākslas vēstures pasniedzēja Latvijas Mākslas akadēmijā. Ieguvusi doktora grādu, publicējusi vairākus zinātniskus pētījumus, sastādījusi mācību grāmatas. Pie viņas mācījusies gandrīz visi Latvijas mākslas zinātnieki, kuri ar pateicību atceras profesori Tatjanu Kačalovu. Viņa mirusi 2010. gadā Rīgā.”*

Šķiet, ka tas ir stāsts nevis par mākslas zinātnieci T.Kačalovu, kuras atmiņa pārliecinoši pārspēja jebkuras topošās mākslas zinātnieces megabaitus, bet gan skaistas, smalkas, protams, porcelāna, servīzes apraksts. Tādas, kura domāta vismaz 12 personām, kurā pasniedz dzidru, lielisku buljonu no īstiem kauliem, nevis kubiņiem, ap kuru pieklājīgi šķindinās sudraba ēdamkarotes un viesi ir nevis no *fb*, bet gan no dzīves.

* No Ludmilas Neimiševs teksta *Sešas servīzes no Pētera Avena kolekcijas*

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

Koncerts ar francisku noskaņu

Larisa Barinova, pedagoģe

Kopā ar draudzenēm bijām vienā no cikla *Brīvdienu mūzika* koncertiem mazajā Dzintaru koncertzālē. Tas bija piemērots ne tikai klasiskās mūzikas cienītājiem, bet arī citiem, jo klasiskā mūzika mijās ar populāro. Pianists bija viens no brājiem Osokiniem – Andrejs, dziedātāja – viņa sieva Katrīna Gupalo, sitamos instrumentus spēlēja Elvijs Endelis. Ar lielisku humoru – ar smalkiem augstas klases jokiem – koncertu atraktīvi vadīja diriģents Jānis Ozols. Tā bija kā saruna ar māksliniekiem par mūziku, ko viņi izpilda, un par viņiem kā cilvēkiem. Mazliet ar šova elementiem viņš iesaistīja arī skatītājus. Man šovi nepatīk, bet nevaru teikt, ka šoreiz tas traucētu. Pasākums pagāja vienā elpas vilcienā.

Par Andreju Osokinu kā virtuozu pianistu bijām dzirdējušas. Viņš burtiski sauga ar klavierēm – nespēlēja klasiskā stilā, sēžot pie klavierēm, bet kustējās mūzikai līdzī. Tas bija tik dabiski un ritmiski! Gandrīz var teikt, ka pie klavierēm dejoja.

Atklājums bija vokāliste Katrīna Gupalo. Abi ar Andreju mācījušies Londonas Mūzikas akadēmijā, arī Amerikā, un koncertprogramma bija eksperimentāls šī pāra projekts. Skanēja Šopēna, Mocarta, Džordža Gēršvina darbi, arī Merilinas Monro, Edītes Piafas, Laizas Mejas Minelli un Marlēnas Dītrihas repertuārs. Man ļoti patika tas, ka Katrīna neatdarināja dīvas – dziedāja pati, bet vienlaikus varēja just arī slaveno sieviešu izpildījumu. Sniegums bija kolosāls! Katrīnas balss tembrs ir ļoti maigs, varētu pat teikt, seksuāls, un klausītājus tas pārņem. Viņa dziedāja tik niansēti, kā spēlēdama ar savu balsi. Beigās nodziedāja *Ances romanci* no kinofilmas *Klāvs – Mārtiņa dēls*.

Mūzika un dziedājums pārvērtās tādā kā dejā, viss koncerts – uzvedumā. Tas bija neparasti un aizraujoši, radīja ļoti brīvu noskaņojumu. Valdīja franciska noskaņa. Koncerts beidzās, bet gribējās klausīties vēl.

KOLEKCIJA

Vecmāmiņu leļļu māja un vectētiņa divritenis

Aplūkojot rotaļlietu istabu Ēdoles pilī, vēl nevar zināt, kuram prieks lielāks – mazajiem apmeklētājiem vai viņu vecākiem un vecvecākiem.

Viena no senākajām lellēm. Ar to maza meitenīte spēlējusies 19. gs. beigās vai 20. gs. sākumā.

Krājumā ir vairākas leļļu mājas ar mazmazitiņām mēbelēm un citu iekārtojumu.

„Kolekcija iegādāta Vācijā,” stāsta pils pārvaldniece Māra Valtere. „Tajā ietilpa visas lietas, kas izliktas Ēdoles pilī: mēbeles, gleznas, paklāji, trauki, ieroči, grāmatas, tekstilijas un citas. Tās visas bija viena kolekcionāra īpašums, kas sakrāts mūža laikā. Priekšmeti atradās gan mājās, gan viņa antikvariātā. Kad šo lietu bijušais īpašnieks atbrauca un redzēja, kā viss izlikts, pats jutās pārsteigts, cik daudz visa kā viņam piederējis. Pils īpašnieks Kaspars Višķints to nopirka un atveda, bet es domāju, kā izvietot.

Rotaļlietu kolekcijai mums ir klāt atbilstošas gleznas, kurās atainoti bērni un viņu rotaļas, te ir arī automašīnu, kuģu un vilcienu modeļu krājums.” M. Valtere dažādus priekšmetus apvienojusi vienā stāstā,

piemēram, blakus nerātņa puikas portretam ir skrejritenis, bet blakus prātīgam puikam matroža uzvalciņā – kuģu modelīši. Tas ekspozīcijas telpā liek justies kā vecvecmāmiņu laika bērniņā. „Kolekciju esmu papildinājusi ar savu bērnu lellēm – arī tā jau ir 40 gadu vēsture,” piebilst Māra.

Daļa telpas atvēlta rotaļu dzelzceļam, bet pēc vairākiem bērnu apmeklējumiem diemžēl tas vairs nedarbojas. Ekspozīti nereti esot pārvietoti un izgrūstīti. Gadoties pat vēl sliktāk – mammas palaiž bērnus brīvā vaļā un nemaz nepieskata. Tad kāda lelle reizēm ir salauzta vai kāda rotaļlieta paņemta līdzī. „Netic, ka vecāki to nepamana,” nosaka pils pārvaldniece.

Iveta Grīniņa
Lāsma Reimanes foto

Antīka divriteņa bērnu sēdekliīti ērti iekārtojies rotaļu lācis.

Palēnām plaukstošais pavasaris

Katriona Luīze Rožlapa, mākslas zinātniece

Nevienam nav noslēpums, ka pavasaris vienmēr tiek nepacietīgi gaidīts. Viss plaukst, ikdienā ienāk krāsas, un uzzied jaunas, krāšņas mākslas izstādes. Šoreiz ne tikai par to, kas jau uzplaucis, bet arī par pumpuriem – tūlī sagaidāmajām darbu skatēm Rīgā.

Šim laikam uzlikts zīmogs – Latvijas simtgades svinību gads, kas ietver dažādus pasākumus, projektus, tostarp mākslas izstādes.

IZSTĀŽU ZĀLE ARSENĀLS

Līdz 20. maijam to papildījusi *Nākotnes valsts*. Pirmie iespaidi šķiet intriģējoši, tomēr scenogrāfiskā pieeja nomāc ne tikai skatītāju, bet arī darbus. Tiem trūkst telpas, un biroja kubus atgādināšie nodalījumi mulsina, mēģinot izprast izstādes naraftīvu. Atmetot šo iespaidu, jāsaka: darbi ir interesanti, tomēr iespaidu par nākotni veido pesimistisku. Vai tiešām viss būs tik slikti, kā tiek solīts? Un kā uztvert šādu izstādes vēstījumu? Nevilus nākas salīdzināt šo ar *ne-simgades* izstādi, meklējot atbildi, vai nacionālie jautājumi dod kvalitāti vai papildu smagumu.

ARSENĀLA RADOŠĀ DARBŅĪCA

Pakāpjoties augstāk, nonākam pavisam citā noskaņā. Šeit līdz 13. maijam būs *Meistara Vu un Meistara Lī satori* – Romāna Korovina personālizstāde. Šķietamā vienkāršība patiesībā atklāj īpašu radošo izdomu un asprātību. Mākslinieks ir izcili savdabīgs un aizraujošs savā daiļradē. Strādājis visdažādākajos medijos meklējot un eksperimentējot, arī šoreiz parādot plašu meistariības spektru.

RĪGAS BIRŽA

Īpašs notikums: Makarta zālē līdz 22. aprīlim redzama renesanses mākslinieka Rafaēla Sancio da Urbīno agrīnās daiļrades glezna *Svētā Katrīna no Aleksandrijas* no Markesa Nacionālās galerijas kolekcijas Itālijā. Šī izstāde ir Rafaēla dzimtās puses dāvinājums Latvijai simtgadē.

Tas nebūt nav viss, kas mūs sagaida šopavasari! Izstādes solās būt daudzas, iespaidīgas un spilgtas, un veidosies tāda buķete, ko aptvert spēsim vien ar grūtībām. Lai gan iznākumu var vērtēt dažādi, simtgades izstādes ienes jūtam nozīmību kopējā ainā. Tomēr tas, kas uzplaukst ārpus šīs dobītes, mēdz smaržot saldāk.

LATVIJAS NACIONĀLAIS MĀKSLAS MUZEJS

Nozīmīga izstāde valsts simtgadē durvis vērs 28. aprīlī un būs apskatāma līdz 17. jūnijam – lielo zāli pildīs *Pārņēsājamās ainavas*. Latvijas Laikmetīgā mākslas centra organizētā izstāde vēstīs par trimdas emigrējušo latviešu daiļradi no 20. gadsimta sākuma līdz mūsdienām. Caur nozīmīgām personībām un stāstiem veidots plašs skats uz mākslas attīstību, globālo raksturu un saistību ar mūsdienām, skaidrojot norises, kuru aizmetņi meklējami jau vēsturē. Kopējais izstādes kontingents solās būt spilgts un nevienbārīgs, jo iesaistīti visdažādākie mākslinieki – cits vietējais, cits no ārvalstīm, cits ar jaunradi, cits ar senākiem darbiem, kopā radot un dažādi interpretējot vēstījumu un no pavedieniem savīto, pasaulīgo latviešu mākslas raksturu.

RĪGAS MĀKSLAS GALERIJAS

Vecrīgas galerija Bastejs līdz 28. aprīlim rāda Sergeja Djomina darbus. Spilgta provokācija, ironisku tēlu kompilācija emocionāli spilgtā izpildījumā, kas, iespējams, nebūs domāts jebkurai gaumei. Tomēr tajā ir kas saistošs.

Galerija Māksta XO līdz 30. aprīlim rādīs Helēnas Heinrihsones gleznu izstādē *Garām*.

Galerija Daugava klusajā centrā durvis vērusi Maijas Tabakas glezniecībai, kas apskatāma līdz 26. maijam.

NOTIKUMU KALENDĀRS

(līdz nākamajam pielikumam)

KULDĪGĀ

Mākslas namā: 7.IV 15.00 koncertā *Mums viņa ir visskaistākā*. Latvijas stāsti. *Kameramūzika* uzstāsies vijolniece Paula Šūmane, čelliste Agate Ozoliņa un pianiste Ilze Jaunzeme. Līdz 6.V 12 slaveno latviešu mākslinieku kopīga izstāde. 9.–29.IV ceļojošā izstāde *Sibīrijas bērni*. 8.VI tiks atklāta LMA glezniecības bakalauru darbu izstāde.

Mākslinieku rezidences izstāžu zālē (Pils ielā 2): aprīļa beigās tiks atklāta Latvijas videomākslai veltīta izstāde. No 8.VI glezniecības rezidences izstāde.

Kuldīgas vecajā rātsnamā: līdz 23.IV Annas Orniņas grafikas darbu izstāde *Otrā atskaitē*. 12.IV 18.00 meistarklase kopā ar šefpavāru Aigaru Stīli. 22.IV 12.00 pastalu gatavošanas darbnīca. 26.IV 18.00 Kristīnes Šimpermanes rotu kolekcijas *Mana kaisme* pirmizrāde. 2.V 18.00 meistarklase kopā ar konditoru Sniedzi Zalkalni.

Muzejā: izstādes: *Kuldīgas amatu piederumi*, *Čella stīgu pavēlnieks Kārlis Davidovs*, *Venta – saimnieciski nozīmīgā un iedvesmojošā*. 4.V Baltā galdautu svētkos – izstādes *Kuldīga un novads*

100 gados atklāšana. 19.V Muzeja nakts.

Goldingen Knight Cinema Pilsētas dārzā 28.IV 22.30 Vara Braslas filma *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru*.

Bibliotēkā: līdz 25.V Rakstniecības un mūzikas muzeja izstāde *Latvijas kino zudušais zelta laikmets* (20. gs. 20.–30. gadi). 25.IV–7.V Lūcijas Zahares izšuvumu izstāde *Baltie galdauti*.

Kultūras centrā: 11.IV 19.00 *Pannas teātra* izrāde *Optimists* ar Gintu Grāveli. 13.IV 19.00 Gunāra Meijera 60. jubilejas koncerts. 20.IV *Rumbas kvarteta* koncerts *Vecmeistara dziedātās dziesmas*.

10. Starptautiskā Kārļa Davidova čellistu konkurss: 6.V 19.00 Vīnes filharmonijas orķestra mūziķes Martas Sudrabas koncerts, 10.V 19.00 amerikāņu čellista un komponista, *Grammy* balvas ieguvēja Maika Bloka koncerts, 11.V 19.00 čella trio *Melo-M* koncerts, 12.V 18.00 konkursa noslēgums.

1905. gada parkā: 19.V 22.00 IV Mākslas kaleidoskops *Uguns un nakts*: dzeja, teātris, māksla, gaisma, mūzika.

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā: 14.IV 19.00 čellu trio *Melo-M* koncerts. 25.IV 19.00 muzikāla izstāde *Kalns uz augšu* ies projektā *Latvijas gredzens*. 3.V 19.00 dzejnieka I.Ziedoņa 85. jubileja. 12.V 19.00 kameransambļa *Het Collectief* (Beļģija) koncerts. 17.V 19.00 režisora Dmitrija Petrenko *Kur pazuda saimnieks* pirmizrāde. 26.V 18.00 Imanta Kalniņa 77. jubilejas koncerts.

Latviešu biedrības namā: 14.IV 18.00 tautas deju festivāls *Aprīļa pilieni*. 21.IV 17.00 kādreizējās grupas *Riči* solista Rinaldo koncerts *Balss iz tabora*. 2.V 13.00 Rīgas Operetes teātra izrāde *Karlsons*.

Olimpiskajā centrā: 18.IV 19.00 izrāde – komēdija *Raņevska*. *Vientuļā izsmējēja* (rež. Jekaterīna Pīkova). 21.IV 19.00 projekta *Mesa* koncerts. 12.V 19.00 ģitārista Aiva-

ra Gudrā 60. jubilejas koncerts. **Teātri:** 14.IV 18.00 pirmizrāde režisora Viestura Meikšāna komēdijai *Mizantrops*. 16.IV 18.00 Liepājas Baleta un dejas studijas 15. jubilejas koncerts.

VENTSPILĪ

Jūras vērtos: 20.IV 19.00 Dona koncerts *Pa ceļam*. 5.V 19.00 lautas un bungu dueta *Xylouris White* koncerts. 9.V 18.00 Ritas Blaževicas personālizstādes *Fragmenti* atklāšana. 24.V 19.00 Olgas Dreģes 80. jubilejas koncerts.

Kultūras centrā: 27.IV 18.45 humoršovs *Labākā vecpuišu ballīte* ar Nauri Brikmani un Ralfu Eilandu.

TALSOS 14.IV Kārļa Ferdinanda Amendas mūzikas svētki.

Tautas namā: 9.IV 18.00 Edītes

Ezeriņas personālizstādes *Fotogrāfija mani iedvesmo* atklāšana. 10.V 19.00 Guntara Rača, grupas *Saldās seas* un grāmatas 365 koncerts.

Muzejā: 15.IV 13.00 Mākslas dienas. 28.IV 16.00 Kristīne Broka-Meļķe un Helmuta Feldmanis jaunā albuma prezentācijas koncertā *Tava roka – mana sirds*.

SALDŪ

Mūzikas un mākslas skolā: 14.IV 19.00 Aijas Vītoliņas un grupas *Tango Sin Quinto* koncerts.

O.Kalpaka laukumā 4.V 11.00 Baltā galdauta svētki.

J.Rozentāla Saldus vēstures un mākslas muzejā: 22.IV 12.00 tikšanās ar aktrīsēm Ināru Slucku un Līgu Zelģi. 19.V Muzeju nakts.

Kurzemnieks

Pielikums

RADQŠĀ Kuldīga

Pielikumu veidoja Iveta Grīniņa, Inguna Spulniece, Jolanta Hercenberga, Maija Jankovska, Aiga Blumberga, Lāsma Reimane, Andra Alīte. Māksliniece – Inese Slūka. Maketētāja – Laila Liepiņa. Redaktore – Daiga Bitīniece.

Tirāža – 3745.

Tālrunis atsauksmēm 63350567, e-pasts: redakcija@kurzemnieks.lv.

Izdots ar Kuldīgas novada pašvaldības atbalstu.